UNIUNEA EUROPEANĂ
FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

APTR

Instrumente Structurale 2007 - 2013

Dobrogea

Drumul vechilor cetăți dobrogene

LUNCAVIŢA - TULCEA - BABADAG - ISTRIA - CONSTANŢA - NEGRU VODĂ

Mândri de România

Regio
PROGRAMUL OPERAȚIONAL REGIONAL

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

www.inforegio.ro

Campania **„Profesioniştii Recomandă"** promovată de APTR încearcă să evidenţieze potenţialul turistic al României, lucruri de care mulţi dintre noi auzim pentru prima dată. Sperăm că pe această cale să stimulăm dorinţa românilor de a-şi cunoaşte mai bine ţara, de a se mândri cu ea şi chiar de a chema şi pe alţii să o viziteze.

Urmare a acestei campanii vor fi publicate peste 100.000 de ghiduri turistice pe regiuni diferite, aproximativ 100.000 DVD-uri multimedia şi peste 300.000 de pliante. Alte materiale publicitare şi promoţionale vor însoţi campania, care suntem siguri că va duce la o promovare de excepţie a turismului românesc.

Asociaţia Profesioniştilor de Turism din România este o asociaţie neguvernamentală, non-profit, înfiinţată în anul 2009 ca răspuns la nevoile industriei turistice de reprezentare a lucrătorilor din turism şi domenii conexe. Scopul său principal este susţinerea şi promovarea turismului din România. APTR, în calitatea sa de asociaţie profesională, reuneşte zeci de personălităţi recunoscute la nivel regional, naţional sau chiar internaţional, ce activează în turism şi domenii conexe.

APTR acoperă toate domeniile turismului: hotelărie, restauraţie, agenţii de turism, agrement, autorităţi publice, educaţie, consultanţă, iar pe de altă parte, prin reprezentanţii săi regionali şi activităţile profesionale desfăşurate pe întreg teritoriul ţării de aceştia, asociaţia beneficiază de reprezentare la nivel naţional. APTR are statutul de membru în Consiliul Consultativ Turism ce funcţionează la nivelul Ministerului Dezvoltării Regionale şi Turismului.

Prin participarea la numeroase acţiuni şi evenimente, în calitate de partener sau invitat, APTR s-a afirmat ca o prezenţă constantă şi necesară industriei turistice româneşti. Dintre aceste participări se evidenţiază concursul Miss Universe România 2010, Festivalul Drumul Mătăsii – Damasc 2010, târgul de turism de lux Kings Holiday 2009, alte târguri de profil organizate în România.

România are mare nevoie de adevăraţi profesionişti în turism, pentru că avem ce arăta dar nivelul serviciilor încă lasă de dorit. Îi aşteptăm alături de noi pe toţi cei care consideră că ar putea duce la îndeplinirea acestui obiectiv, fie că vorbim despre actuali lucrători în turism care îşi pot îmbunătăţi pregătirea, fie despre cei care îşi caută încă vocaţia şi care cred că turismul poate fi soluţia potrivită.

Prin tot ceea ce face, APTR îşi aduce contribuţia la dezvoltarea şi promovarea turismului românesc. Mai multe detalii despre ce oferă APTR membrilor săi puteţi găsi pe site-ul www.aptro.ro. Vă aşteptăm alături de noi!

Dobrogea

Drumul vechilor cetăți dobrogene

LUNCAVIȚA - TULCEA - BABADAG - ISTRIA - CONSTANȚA - NEGRU VODĂ

Mândri de România

Peisaj Delta Dunării

SUMAR

Specificitatea drumurilor vechilor cetăți dobrogene

1. Munții Măcin în timpul primăverii
2. Cazinoul din Constanța

Cel mai de preț tezaur al României îl constituie colecția de atracții naturale şi vestigii culturale și religioase de care dispune țara noastră. Pe meleagurile româneşti istoria şi-a pus amprenta lăsând poporului român drept „moştenire" o vastă avere, reprezentată atât prin ținuturi legendare cât și prin peisagistica inedită.

Te invităm să vizitezi Dobrogea, să cunoşti un tărâm plin de povești, unde istoria, tradițiile și natura se îmbină armonios într-un spațiu feeric.

Vei găsi mai greu unele obiective, dar tocmai asta poate da valoare acestor descoperiri.

Dobrogea este un habitat istoric şi geografic care face parte din teritoriul României şi Bulgariei, teritoriul dintre Dunăre şi Marea Neagră. Regiunea era cunoscută în trecutul istoric sub numele de **Dacia Pontică sau Sciția Minor.**

Din punct de vedere administrativ cuprinde în România, judeţele Tulcea şi Constanța iar în Bulgaria - Dobrici şi Silistra.

Principalele oraşe sunt:
Constanța
Tulcea
Medgidia
Mangalia

Stațiunile balneo-climaterice şi de vacanță de pe litoral:
Mamaia
Eforie Nord
Eforie Sud
Costineşti
23 August
Olimp
Neptun
Jupiter
Cap Aurora
Venus
Saturn
2 Mai
Vama Veche
(la sud de Mangalia)

Județul Constanța are o veche tradiție istorică ale cărei începuturi de locuire umană se manifestă odată cu procesul de antropogeneză (epoca paleolitică).

Epoca bronzului şi a fierului relevă înflorirea civilizației tracice și mai apoi geto-dacice, care reprezintă populația de bază a Dobrogei și a județului Constanța pentru o perioadă lungă de timp.

Începând cu sec. VII i.e.n. pe țărmul vestic al Mării Negre se instalează primele colonii grecești: **Histria, Tomis și Callatis,** aflate toate pe teritoriul județului Constanța civilizația greacă, intrând într-un dialog continuu şi fructuos, cu populația autohtonă a geto-dacilor.

La sfârșitul sec. I i e.n. Dobrogea a trecut sub stăpânirea Imperiului Roman-civilizație care a durat 630 de ani. Influența Romei şi mai apoi a celei romano-bizantină făcându-se simțită din plin şi contribuind esențial la formarea poporului român şi limbii române.

AŞEZARE GEOGRAFICĂ

Județul Constanța este aşezat în extremitatea sud-estică a României, învecinându-se la nord cu județul Tulcea, la est cu țărmul Mării Negre, la sud cu Bulgaria, iar la vest cu fluviul Dunărea.

Judetul Constanța are o suprafață de 7.071 km^2 și ocupă locul 8 între județele României. Structura administrativ-teritorială cuprinde 3 municipii, 9 oraşe şi 58 comune.

Județul Constanța concentrează 43% din capacitatea de cazare a țării, reprezentând una dintre cele mai importante zone turistice ale României.

Între factorii de ordin natural, care conferă calități superioare curei balneare pe teritoriul românesc, menționăm: orientarea plajei spre est-sud-est, durata mare de strălucire a soarelui pe timpul verii (10-11 ore pe zi), stabilitatea termică de la o zi la alta, precipitațiile rare, brizele, apa mării, nămolurile curative.

Litoralul dispune de o salbă de staţiuni, alcătuită din: Năvodari, Mamaia, Eforie Nord, Eforie Sud, Techirghiol, Costineşti, Olimp, Neptun, Jupiter, Venus, Saturn, Mangalia, în care funcţionează 278 hoteluri, 418 vile, 29 campinguri, 13 tabere pentru elevi.

În Dobrogea, ca obiectiv turistic important se remarcă "Rezervaţia Biosferei Delta Dunării"

Judeţul Tulcea este situat în sud-estul României, în nordul Dobrogei, şi este traversat de paralela 45, la vest, la V, N fiind mărginit de Dunăre şi la E de Marea Neagră.

Fluviul Dunărea la vărsarea în Marea Neagră formează Delta Dunării declarată în 1990 rezervaţia Biosfera, aflată sub egida UNESCO.

Reşedinţa administrativă a judeţului este oraşul Tulcea, situat pe malul drept al Dunării, la mila 40, având o populaţie de 97.417 locuitori. Pe ţărmul braţului Sulina, briza mării aduce aer cald şi umed, înregistrându-se cele mai ridicate temperaturi pe timp de iarnă din regiune.

Datorită poziţiei sale geografice, judeţul Tulcea are aproape toate formele de relief din România. Aici se întâlnesc două grupe geografice: Podişul Dobrogei de nord, rămăşiţele munţilor de origine hercienică (cei mai vechi munţi din România) şi Delta Dunării, teren încă în formare, care împreună cu complexul de lacuri Razim-Sinoe ocupă o suprafaţă de 4.470 km^2. Aşadar în judeţul Tulcea se pot vizita: Parcul Naţional Munţii Măcinului şi Rezervaţia Biosferei Delta Dunării.

1. Pescar pe Dunăre
2. Pelican Dalmaţian
3. Gară în Dobrogea

Având o elegantă promenadă, oraşul Tulcea dispune de parcuri cu floră bogată, chiar dacă este un puternic centru industrial.

Rutele turistice merg spre Măcin, Garvăn şi Isaccea, regiunea fiind cunoscută pentru peisajele pitoreşti. Cele mai importante rute sunt cele din Deltă, regat al apelor şi al insulelor plutitoare, un adevarat paradis al pescarilor, vânătorilor, păsărilor şi al florei, formând un peisaj unic. În acest sanctuar al naturii care conţine lacuri, insuliţe plutitoare de trestie, "păduri" de trestie şi păduri de sălcii, paradisul păsărilor migratoare venite din toată Europa şi de pe alte continente, se găsesc peste 300 de specii din care 176 cuibăresc în Delta Dunării, 184 fiind protejate de Convenţia de la Berna.

Pentru a proteja şi salva acest templu al naturii a fost dată legea nr. 82/1993 privind contituirea RBDO cu modificări şi completări ulterioare legea 454/2001. Guvernul României şi organizaţiile mondiale au început să dea o atenţie specială conservării patrimoniului Rezervaţiei Biosfera Delta Dunării, fiind inclusă în câteva programe naţionale şi internaţionale.

Obiectivele turistice

Fortificaţia Troesmis,
Fortăreaţa Arrubium,
Cetatea Dinogeţia,
Cetatea antică,
Chilia Veche (a existat din antichitatea grecească, apoi a fost stăpânită de bizantini până în sec. X)
Cetatea bizantină Salsovia,
Mahmudia (sec. III e.n.).

CĂI DE ACCES - CONSTANŢA

Acces rutier:

- **A2:** Autostrada Soarelui
- **DN 2A:** Pod Giurgeni-Hârşova – Constanţa 94 km E60
- **DN 3:** Ostrov-Constanţa-133 km
- **DN 3C:** Centura Vest Constanţa-Ovidiu 15,5 km
- **DN 22:** Mihai Viteazu-Ovidiu 48 km E87
- **DN 22A:** Hârşova-Limita Judeţului Tulcea 21 km
- **DN 22C:** Cernavodă-Medgidia - Basarabi 54 km
- **DN 38:** Techirghiol-Negru Vodă - Frontiera Bulgaria 54 km E675

Acces feroviar:

- Bucureşti - Feteşti - Cernavodă - Constanţa 226 km
- Tulcea - Medgidia - Constanţa 179 km
- Negru Vodă - Medgidia - Constanţa 92 km
- Mangalia - Constanţa 43 km

Accesul naval:

- prin intermediul Dunării (porturile Cernavodă şi Hârşova)
- prin intermediul Canalului Dunăre-Marea Neagră (porturile Medgidia, Basarabi, Ovidiu şi Agigea);
- prin intermediul Mării Negre (porturile Constanța, Agigea, Mangalia şi Midia)

Accesul aerian:

- Aeroportul Internațional "Mihail Kogălniceanu", situat la aproximativ 25 km de Constanța, asigură accesul spre litoral pe calea aerului.

CĂI DE ACCES - TULCEA

Acces rutier

- București (DN2)-Hârșova (DN22A) - Tulcea
- Galați (DN2B) - Brăila (DN22) - Tulcea - Constanța (DN22) - Tulcea

Acces feroviar

- În Tulcea există două gări: Tulcea Mărfuri și Tulcea Oraș.
  Aceasta din urmă este capătul liniei 804, ce leagă Tulcea de Medgidia (144 km). Zilnic pleacă două perechi de trenuri personale spre Medgidia și un tren accelerat spre București.

Potențialul turistic este bine reprezentat în județul **Constanța** de către numeroase obiective ce caracterizează zona. Dintre acestea se remarcă:
Muzeul Marinei Române,
Cetatea Histria,
Muzeul Militar Național
Muzeul de Istorie Națională și Arheologie
Mormântul pictat
Zidul roman de incintă
Colecția de Artă
Mozaicul roman
Farul Genovez
Catedrala ortodoxă Sf. Apostoli Petru și Pavel.

Tulcea prezintă turiștilor câteva puncte ce merită a fi vizitate, specifice într-un fel acestui oraș:
Piața Civică
Muzeul de Istorie și Arheologie
Muzeul de Artă Tulcea
Muzeul de Etnografie și Artă Populară
Muzeul de Științe ale Naturii
Delta Dunării
Catedrala Sf. Nicolae
Pe colnicul Hora, cunoscut și sub denumirea de Dealul Monumentului, se poate admira **Monumentul Independenței,** ridicat în cinstea luptătorilor din Războiul de Independență în urma căruia Dobrogea a fost anexată României.

Turistul are posibilitatea să afle mai multe despre istoria și frumusețea spațiului dobrogean parcurgând traseul

Luncavița
Tulcea
Babadag
Istria
Constanța
Negru vodă

1. Epava unui vas de transport marfă în Costinești

Peisaj Delta Dunării

LUNCAVIȚA

LUNCAVIȚA - TULCEA - BABADAG - ISTRIA - CONSTANȚA - NEGRU VODĂ

Mândri de România

Cetatea Garvăn Dinogeția

Dinogeţia, cetate romană şi bizantină este situată pe o mica insulă (popina) numită nu întâmplător de localnici „Bisericuţa".

Aşezarea a beneficiat de o poziţie naturală dominantă, cu vizibilitate spre malul stâng, fiind înconjurată de ape (gârlele şi bălţile pe care Dunărea le formează în dreapta marelui cot din faţa oraşului Galaţi), dispunea de avantajul unei apărări naturale şi de mari bogăţii asigurate de pământ şi ape: produse agrare, vânat, peşte.

Ruinele de pe popina Bisericuţa-Garvăn au fost semnalate încă din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Căi de Acces

- Venind dinspre Isaccea pe DN 22, aproape de ieșirea din localitatea Garvăn, este o intersecție, urmați drumul spre Galați DN 22 E și la aproximativ 4-5 km există un indicator. Drumul spre dreapta ce duce la cetate este accesibil pentru orice tip de autoturism.

Numele ei a fost menţionat pentru prima dată de Ptolemeu în cunoscuta sa lucrare "Geographia" (sec. II e.n.). Iniţial aşezare geto-dacică şi apoi romană a fost ridicată în timpul împăratului Diocleţian (285-305 d.Hr.).

Distrusă în 559 e.n. de un trib huno-bulgar, fortificaţia de la Dinogeţia este refăcută după 971 când, sub împăratul Ioan Tzimiskes, învingător în luptele cu Sviatoslav al Kievului, Dobrogea reintră în stăpânire bizantină. Din acel moment cetatea de la Dinogeţia se integra în circuitul economic al Împeriului Bizantin.

Pentru aproape trei secole (971- începutul secolului al XIII-lea), aşezarea fortificată şi-a revenit, în afară de incinta parţial reparată, singura construcţie de zid era bisericuţa(sec. XI-XII) din mijlocul cetăţii.
Din cetatea existentă în sec. VI se păstrează zidul de incintă, gros de 3 m, străjuit de 14 turnuri. În incintă se află ruinele unei bazilici, cea mai importantă şi cea mai veche de pe teritoriul ţării noastre, unelte agricole şi casnice şi fortificaţii care indică rolul militar al cetăţii.

După 1990 au fost începute lucrări de restaurare.

1. Cetatea Garvăn-Dinogeția
2. 3. Ruinele Cetății
4. Construcția de zid "Bisericuța"

Monumentul Smârdan

La 20 de ani de la Războiul de Independență, în prezența oficialităților şi a veteranilor de război, s-a inaugurat Monumentul de la Smârdan, sub forma unui obelisc, în memoria marinarilor care şi-au jertfit viața în timpul Războiului de Independență.

Se spune că monumentul inițial era din bronz şi purta numele de Marița, ascunzând o veche şi interesantă legendă: Marița ar fi fost una din cele 37 tinere fete voluntare, în vârstă de 15 ani, ce se îngrijeau de serviciul sanitar şi distribuirea apei şi hranei soldaților răniți, ea fiind una din primele cinci victime căzute la Smârdan.

Pe brațul Dunărea Veche, înălțat în 1894 şi refăcut în 1977, după ce a fost distrus de naționaliştii bulgari, după al II-lea război balcanic, rămîne o mărturie a celor 286 de soldați şi ofițeri români ce au luptat pentru independență, un monument comemorativ închinat vitejiei.

1. Brațul Dunărea Veche
2. Monumentul Smârdan
3. Peisaj zona Smârdan

Căi de Acces

- Din Garvăn se continuă pe DN 22/E 87 şi după localitatea Măcin se face stânga tot pe DN 22/E 87 până în comuna Smârdan.

Cetatea Arrubium

Ruinele castrului militar roman Arrubium se situează pe teritoriul oraşului Măcin în partea de nord-vest.

Atestată documentar pentru prima dată în jurul anului 100 e.n. în două diplome militare, când împăratul roman Traian pregăteşte întreaga Dobroge ca o tabără de atac împotriva lui Decebal. Este menționată prezența la Arrubium a unei unități romane auxiliară formată din populația tracică din regiunea Dardania, dardanii. Denumirea fortificației este incertă, posibil fiind de proveniență celtică.

Un stâlp militar din vremea lui Diocletianus dovedeşte refacerea drumului ce lega cetatea de alte centre din provincie. Cetatea îşi încetează funcția urbană în sec. VII; în sec. X – XI,pe promontoriu s-a constituit o aşezare medievală timpurie.

O serie de inscripții, tezaure monetare din aur şi argint, țigle, stâlpi militari şi altele descoperite aici, împreună cu izvoarele istorice ale vremii ("Notitia Dignitatum", "Itinerarium Antonini", harta "Tabula Peutingeriana", descrierea "Cosmographia") ne vorbesc de fortificația militară şi de viața economică înfloritoare a cetății Arrubium.

Cea mai uşoară cale de acces este din centrul oraşului Măcin, înspre nord-vest, spre brațul Dunării Măcin, la periferia oraşului, pe strada Democrației.

Tot în localitatea Măcin se mai pot vizita: Geamia din Măcin şi şcoala Veche din Măcin.

1. Cetatea Arrubium
2. Peisaj din împrejurimile oraşului Măcin

Căi de Acces

- De pe DN 22/E 87, la intersecția către localitatea Măcin, situată în nordul ei, se face dreapta înainte de a continua drumul pe DN 22D către Cerna.

Cetatea Troesmis

Căi de Acces

- De pe DN 22D se face dreapta pe DJ 222H iar cetatea se află în dreptul localității Turcoaia, la o distanță de 3 km de aceasta.

Situată pe malul brațului Măcin al Dunării, în dreptul localității Turcoaia, Troesmis a fost de-a lungul întregii perioade antice un important punct strategic, cea mai veche mențiune a sa fiind în Ponticele lui Ovidius. Apoi este menționată de către Ptolemeu, ca fiind un lagăr al legiunii a V-a Macedonică.

Făcând parte din fortificațiile care aveau să influențeze istoria regiunii pentru totdeauna, Troesmis, mai aproape de figurile regilor şi împăraților al căror nume a intrat în legendă, face din Dobrogea un ținut cosmopolit, un loc de interacțiune al atâtor popoare înfloritoare.

În preajma anului 100 e.n. devine centru militar roman. Ulterior, între Cetatea de Est şi cea de Vest se dezvoltă o comunitate de meşteşugari si negustori.

Primele săpături au fost făcute în 1864-1865, însă ruinele cetății nu au fost cercetate pe întreaga lor suprafață, fiind scoase la iveală trei valuri de apărare, un canal, două apeducte, turnuri în formă de potcoavă la colțuri, două bazilici creştine şi zidurile mai multor edificii.

Troesmis este un loc plin de vrajă în special în serile de vară, un loc încărcat de semnificații istorice, un colț de lume minunat, care merită văzut.

1. Vedere de la cetatea Troesmis
2. Ruinele Cetății

Rezervația paleontologică Dealul Bujoarele

Aşezat in S-V munților Măcin, Locul Fosilifer Dealul Bujoarele este format dintr-un ansamblu de dealuri cu altitudini reduse printre care Dealul Bujorului Românesc şi Dealul Bujorului Bulgăresc.

Căi de Acces

- DJ 222 H, fiind situat pe raza comunei Turcoaia.

Această rezervație te surprinde şi te încântă în acelaşi timp prin fauna fosilă pe care o adăposteşte din cele mai vechi timpuri. Aici pot fi văzute urme de crinoide (crini de mare), corali, tentaculiți (clasă de animale artropode marine fosile), brahiopode (nevertebrate marine)

1. Rezervația paleontologică Dealul Bujoarele
2. Melci şi scoici descoperite în piatră

Gospodăria şi Expoziţia memorială Cerna

În centrul localităţii Cerna, la 55 km de Municipiul Tulcea.

În vecinătatea bisericii satului atrage atenţia o locuinţă de meşteşugar de la începutul secolului al XX-lea. Este vorba de Casa Memorială a poetului Panait Cerna.

Expoziţia memorialistică este organizată în trei săli si prezintă datele biografice ale poetului, reproduceri după fotografii, documente, acte de stare civilă şi de studii, ediţii ale operei poetice, referinţe critice.

În celelalte spaţii expoziţionale s-a reconstituit interiorul ţărănesc tradiţional din acest areal, vizitatorii având posibilitatea să cunoască frumuseţea şi autenticitatea

Căi de Acces

- De pe DN 22 D Măcin - Cerna, situată în centrul localităţii Cerna.

mobilierului dar şi ale ţesăturilor de la începutul secolului al XX-lea.

Expoziţia în aer liber prezintă un instrumentar agricol tradiţional, dovadă a uneia din ocupaţiile principale practicate în această zonă.

1. Casa Memorială a poetului
2. Expoziţia interioară
3. Expoziţia în aer liber

Cetatea Beroe - Ostrov

Adiacent traseului stabilit în zona Luncaviţa mai poate fi vizitată Cetatea Beroe-Ostrov care se află pe malul Dunării, la 3 km sud de comuna Ostrov, pe o stânca înaltă de aproximativ 30 m.

Pentru iubitorii de cultură şi mai ales istorie, localitatea Ostrov adăposteşte Cetatea Beroe, ce datează conform itinerariilor antice din vremea lui Constantin cel Mare.

Aşezată pe malul Dunării, despărţită de Ostrov de doar 3 km, cetatea monumentală se înalţă maiestuoasă pe o stâncă înaltă de 30 m, amintind de vremurile invaziei avaro-slavă, când aceasta a fost distrusă parţial. Conform cercetărilor arheologice, cetatea a fost locuită în tot acest timp, până în secolul al VII-lea, pentru ca mai apoi în secolul XI să se suprapună cu o aşezare medievală timpurie.

Descoperirile efectuate de-a lungul timpului au scos la iveală materiale şi vestigii din alte epoci istorice, cum ar fi epoca bronzului, prima şi a doua epocă a fierului.

Deasemenea, săpăturile arheologice desfăşurate între anii 1970-1973 confirmă faptul că cetatea a fost locuită în trei perioade după cum urmează: prima perioadă pînă la sfârşitul secolului al VI-lea, urmată de două niveluri de bordeie, cuprinse între secolele X-XI.

Beroe este o sursă continuă de descoperiri istorice, anul 1998 fiind perioada în care s-au găsit importante materiale arheologice construite din ceramică comună, vase, castroane, căldări de lut precum şi fragmente de vase smălţuite, unelte, podoabe şi monede.

Căi de Acces

- Prin DJ 222B sud de Cerna către Peceneaga şi DJ 222F din Peceneaga către Ostrov, drum de parcurs dus-întors.

1. Zona in care a fost descoperită cetatea
2. Ruine

Rezervația forestieră Pădurea Valea Fagilor

Parcul Național Munții Măcinului adăposteşte o multitudine de fagi, reuniți într-o feerică pădure denumită sugestiv "Valea Fagilor", transformată în rezervație forestieră, izolată la peste 300 de km de restul pădurilor, ascunsă într-o vale îngustă şi umedă.

Rezervația deține exemplare impresionante de până la 38 m înălțime, în amestec cu mici păduri de gorun, carpen, tei argintiu, ulm, platin, frasion, plop tremurător şi alun. Accesul spre pădure este destul de facil, loc potrivit pentru a face un mic popas, admirînd această insulă relictară de fagi.

Căi de Acces

- DN 22D şi se face stânga în zona localității Horia pe DJ 222A

1. 2. Peisaj din Pădurea Fagilor

Punctul Cetățuia Luncavița

Punctul Cetățuia Luncavița se află situat la 4 km de Luncavița, pe marginea unei terase din imediata apropiere a văii pârâului Luncavița.

Căi de Acces

- DN 22/E 87 apoi drum secundar către Cetățuia.

1. Peisaj zona Luncavița
2. Fântână tradițională
3. Traseu Punctul Cetățuia

Descoperim aşezarea Cetățuia, menționată pentru prima dată de către Pamfil Polonic (tatăl), care a efectuat cercetări de suprafață de-a lungul Dunării între anii 1892-1898.

În urma prospecțiunilor arheologice, aici s-au descoperit materiale specifice culturii Gumelnița, fragmente ceramice aparținând Epocii bronzului şi primei epoci a fierului, precum şi un cimitir creştin din a doua jumătate a secolului al XVIII - lea.

Cetatea Noviodunum

Aşezare fortificată romană şi apoi bizantină, ale cărei ruine se află în partea de E a oraşului modern Isaccea, pe promotoriul înalt de peste 20 m de pe malul drept al Dunării, în locul numit Pontonul Vechi.

Cetatea a apărut şi s-a dezvoltat în dreptul unuia dintre cele mai importante vaduri ale fluviului, ultimul înaintea Deltei, unde apele Dunării se strâng la o lăţime mai mică de 1 km.

Este una dintre cele mai vechi cetăţi din Dobrogea, în prezent acoperită aproape în întregime cu pământ. Romanii, a căror prezenţă în zonă este atestată încă din sec. I î.e.n, au ridicat cetatea Noviodunum, principala staţie a flotei dunărene Classis Flavia Moesica şi sediu al unor importante unităţi militare. Diversele piese descoperite în situl arheologic sunt expuse la Muzeul judeţean Tulcea.

1. Cetatea Noviodunum
2. Ruinele Cetăţii

Căi de Acces

- se află în apropierea oraşului Isaccea, de pe raza comunei Isaccea de pe DN 22/E87 urmând indicatorul aflat lângă primărie.
- La cetate se ajunge uşor, drumul de acces fiind în stare bună, având de parcurs aproximativ 2km.

Toamna la Isaccea

Bisericuța Sfântul Gheorghe

În Isaccea, pe locul unei vechi biserici, ce aparţinuse grecilor, despre care se ştie că în 1812 se repara a cincea oară, s-a construit bisericuța Sf. Gheorghe.

Bisericuța Sfântul Gheorghe, monument istoric, situată în apropierea centrului oraşului Isaccea, este cunoscută vizitatorilor în special datorită valorosului iconostas de lemn datând din epoca lui Vasile Lupu (cca. 1645), iconostas adus aici pe la sfârşitul secolului al XVIII-lea de la fosta mănăstire Adam (jud. Galați), dar şi datorită piciorului mesei de altar, care este un monument funerar de epocă romană.

1. Bisericuța şi ruinele bisericii nefinalizate
2. Bisericuța Sf. Gheorghe
3. Detaliu de la intrarea în bisericuță

În 1990, la momentul introducerii clădirii în Lista Monumentelor Istorice, se mai păstra iconostasul.

Ruinele de lângă bisericuță, reprezintă un început de biserică nouă, care se dorea o copie a catedralei din Ulm (Germania).

Construcția acesteia a început în 1906 şi a fost stopată în 1907, când forurile ecleziastice au hotărât ca materialele rămase să fie transportate la Chilia Veche, unde s-a ridicat un lăcaş ortodox după planurile întocmite pentru biserica de la Isaccea.

Căi de Acces

- Str. Vlad Țepeş nr. 1, localitatea Isaccea.

Pictura pe sticlă a Sfântului Gheorghe

Mănăstirea Saon

Printre dealuri cu vii, sub stăpânire otomană, a luat ființă Mănăstirea Saon, la început un mic schit, iar din 1881 a devenit mănăstire de sine stătătoare.

În 1909 episcopul Nifon al Dunării de Jos pune temelia unei biserici din piatră şi cărămidă, cu hramul "Acoperământul Maicii Domnului". S-a păstrat şi biserica veche, din 1881 şi un paraclis cu hramul "Intrarea Maicii Domnului În biserică".

În acelaşi an, monarhii de la Saon au construit din chirpici şi lemn actuala biserică veche cu hramul "Intrarea în Biserică a Maicii Domnului", care există şi astăzi, precum şi două corpuri de chilii, din care a mai rămas numai din rândul Paraclisului.

Pictura murală a Paraclisului a fost realizată de fosta stareță Maria Odudencu împreună cu maica Salomeea.

Picturile murale îi redau pe Sfântul Efrem Sirul, Sfântul Spiridon, Sfântul Grigore Decapolitul, Sfântul Stefan, Sfântul Gheorghe, Sfântul Prooroc Daniil, Sfântul Trifon, Sfânta Maria Egipteanca, Sfântul Zosima, Sfânta Varvara, Sfânta Parascheva, Sfântul Nicolae. La intrare în Paraclis te întâmpină scena urcării la cer a Sfântului Prooroc Ilie şi Sfântul Prooroc Ilie hrănit de corb.

Schitul este trecut sub administrația Mănăstirii Cocoş până în 1916 când devine iarăşi de sine stătător. Lucrările la biserica nouă au fost întrerupte pe timpul războiului. În 1930 lăcaşul este transformat în mănăstire pentru maici.

Cutremurul din 1940 a provocat prăbuşirea turlelor şi în 1956 s-au reluat lucrările de construcție la biserica nouă până în 1959 când locaşul a fost sfințit.

Căi de Acces

- Din DN22 /E87 după intersecția cu DJ 299 şi DJ 229C către Niculițel.

1. Panorama Mănăstirii
2. Frescă din Biserică
3. Biserica Mănăstirii
4. Chiliile preoților

Monumentul Paleocreştin Niculiţel

Monumentul Paleocreștin-Niculițel cuprinde o basilică cu trei nave fiind cu totul deosebită datorită spațiului deschis, de la fațadă, element arhitectonic rar întîlnit în zona balcano-pontică.

Reprezintă locul unde, în cripta bazilicii, au fost descoperite rămăşiţele a şase martiri dintre care patru sunt cunoscuţi din actele martirice. Cei patru, Attalos, Kamasis, Phillipos, Zottikos, au fost canonizaţi şi figurează în calendarul creştin ortodox la data de 4 iunie.

Unul dintre cele mai vechi complexe de cult creştin cu nartex (portic cu un singur etaj situat în faţa navei bisericii) descoperite până în prezent în România, datează de la sfârşitul sec. IV - începutul sec. V p. Chr. şi se află pe teritoriul comunei Niculiţel.

Căi de Acces

- E87 de la Tulcea către Isaccea, intersecție marcată spre Niculițel la cca. 28 km vest de Tulcea; intravilan Niculițel.

1. Basilica Martirică, exterior
2. Monumentul Paleocreștin-Niculițel
3. Basilica Martirică, interior

Biserica Sfântul Atanasie

În localitatea Niculițel, amplasată pe drumul spre Valea Teilor, bisericuța solitară, este unul din cele mai vechi lăcașuri de cult din țara noastră.

Înconjurată de nuci bătrâni, veche din a doua jumătate a secolului al XIII-lea, biserica a servit drept capelă de curte feudală a unui conducător local, fapt ce-i conferă semnificaţie istorică, pe lângă cea arhitecturală, dată de construcţia deosebit de frumoasă, cu ferestre mici şi un decor ce-ti aminteşte de vremuri demult apuse.

Biserica prezintă turlă hexagonală, faţade decorate cu firide pe toată înălţimea, iar la interior mai păstrează încă fragmente din pictura originală. Corpul alungit este ritmat pe faţadele laterale de succesiunea unor firide înalte, decor obişnuit numai pentru o biserică veche. Întrând în biserică, se coboară mai multe trepte, aproape un metru, dovadă a modificării nivelului vechi de calcare.

Aşadar, nu ezitaţi vizitarea unui monument de remarcabilă valoare istorică şi arhitectura-artistică, grăitoare mărturie a trecutului Dobrogei.

Căi de Acces

- Pe strada principală spre sudul localității Niculițel, acces prin DJ 229.

1. 2. 3. Biserica Sf. Atanasie

Mănăstirea Cocoş

A fost întemeiată în anul 1833 de trei călugări români (dintre care unul originar din Făgăraş) veniți de la Muntele Athos.

Mănăstirea este aşezată într-un loc retras, la poalele unui deal învăluit în mireasma pădurilor de tei.

Odată, demult, de pe acest deal s-a auzit într-o noapte cântecul unui cocoş sălbatic însoțit de o bătaie de toacă. Călugarii spun că acest cântec se mai aude şi astăzi, uneori.

Prima biserică a mănăstirii a fost reparată în 1842 şi 1846 şi s-a păstrat până în 1910 când a fost demolată pentru a se putea construi biserica actuală.

În 1853 se construieşte o a doua biserică, de dimensiuni mai mari decât prima, cu hramul Sf. Treime"; şi aceasta a fost demolată în primăvara anului 1911 pentru a face loc noului lăcaş.

Biserica este o construcție masivă din piatră în formă de cruce, a cărei pictură a început în toamna anului 1914, executată de pictorul italian F. da Biasse în stil neobizantin şi s-a terminat în 1916.

A fost restaurată între 1957 şi 1960.

Mănăstirea are un muzeu cu icoane vechi şi obiecte de artă religioasă adunate din parohiile județului Tulcea. Muzeul adăposteşte şi o colecție de carte veche, religioasă, în special românească.

Căi de Acces

- din DN 22/E87 se umăreşte indicatorul către localitatea Frecăței

1. Panorama Mănăstirii
2. Biserica Mănăstirii
3. 4. Chiliile preoților
5. Frescă din Biserică

Mănăstirea Celic Dere

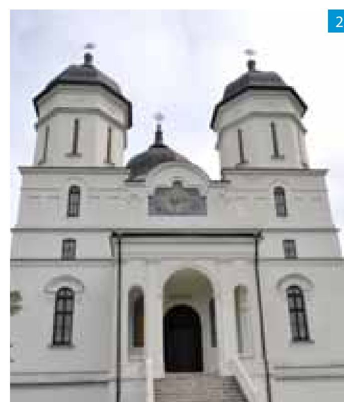
Situată pe valea pârâului Celic, de la care şi-a luat şi numele, mănăstirea deține icoane unicat, la care pelerinii vin să se închine cu mare nădejde în puterea dumnezeiască.

O astfel de icoană este icoana făcătoare de minuni a Domnului nostru Iisus Hristos, adusă aici pe la 1806 – 1812, cunoscută şi sub numele de **"Icoana care se curăță singură"** deoarece la un moment dat era înnegrită de trecerea timpului, dar apoi, ca o minune, chipul Mîntuitorului s-a luminat în parte.

Legenda locului spune că icoana a fost adusă de un soldat care le-a spus călugărilor că, deşi este înnegrită, ea se va curăța, iar ochii lui Hristos se vor deschide. La aproape 200 de ani de la acel moment, icoana s-a luminat pe mai bine de jumătate din suprafață.

Creştinismul, pentru noi românii, a început în ținuturile Dobrogei, pe pămîntul pe care Apostolul Andrei a păşit pentru prima dată.

"Născută într-un vis", Mănăstirea Celic Dere, centru al ortodoxismului, este țesută în legende şi poveşti, iar liniştea şi frumusețea idilică a locului te poartă cu gândul către moştenirea şi continuarea tradițiilor monahale dobrogene.

Căi de Acces

- din DN 22/E 87 apoi dreapta pe DJ 229A în direcția sat Telița

1. Panorama Mănăstrii
2. Biserica Mănăstirii
3. Chiliile preotilor

Rezervația mixtă Lacul Rotundu

În aşa numita „mini-deltă" a României, Complexul lacustru Somova-Parcheş, întâlnim Lacul Rotundu, lac tipic de luncă din zona inundabilă a Dunării, complexul fiind ultima zonă de acest fel neafectată de indiguiri din Rezervația Biosferei Delta Dunării.

Zona lacului Rotundu prezintă interes deosebit datorită diversității de plante pe care o adăposteşte şi pentru reproducerea ciprinidelor (familie de peşti de apă dulce, cuprinzând crapul, caracuda, linul etc.).

Aici plantele s-au adaptat la amplitudinile mari ale undei de viitură. Rezervația prezintă o întindere de lacuri înlănțuite între ele prin canale şi depresiuni inundabile de mică adâncime, împodobite cu stuf, acestea reprezentând locul ideal pentru coloniile de păsări care-şi caută adăpost în Deltă.

Dintre lacurile cuprinse în perimetrul complexului amintim: **Gorgonel, Rotundu, gârla Somova, lacul Parches, ghiolul Morun, lacul Ciorciovata, lacul Babele.**

Căi de Acces

- DN22, pînă în dreptul oraşului Isaceea.

1. Vedere panoramica Lacul Rotundu
2. Zona inundată în complexul lacustru
3. Fazan (fauna complexului lacustru)

TULCEA

LUNCAVIŢA - **TULCEA** - BABADAG - ISTRIA - CONSTANŢA - NEGRU VODĂ

Mândri de România

Monumentul Independenței

Aflat pe una din colinele orașului Tulcea, în Parcul Monumentul Independenței, unde se găsesc și ruinele cetății Aegyssus, construcția a fost ridicată în cinstea eroilor căzuți în Războiul de Independență.

Piatra de temelie datează din octombrie 1879, când a fost pusă cu prilejul vizitei lui Carol I de Hohenzollern, însoțit de Mihail Kogălniceanu, generalul-medic Carol Davila și colonelul Dimitrie Lecca, ministru de război. Tot atunci la baza fundației au fost îngropate, alături de un pergament, și decorațiile lui Carol Davila.

Monumentul Independenței este format dintr-un obelisc de 22 m înălțime realizat din granit căruia îi sunt alăturați un soldat de infanterie, cu arma pe umăr, o goarnă în mână și un vultur cu aripile desfăcute de 5 m înălțime realizate din bronz.

Inaugurarea monumentului s-a desfășurat în prezența familiei regale, la 2 mai 1904. Deși are astăzi aceeași formă ca acum 100 de ani el a fost demontat în timpul primului război mondial, refacerea lui terminându-se în preajma sărbătorii centenarului independenței de stat a României.

Căi de Acces

- În parcul monumentului, pe Str. Gloriei, orașul Tulcea.

1. Monumentul Independenței
2. Detaliu monument

Cetatea Aegyssus

Prea puțini știu că în imediata apropiere de Monumentul Independenței se găsește o cetate cu un istoric impresionant.

Este vorba despre cetatea Aegyssus, davă getică, oraș roman și veche așezare românească.

Cetatea a fost în trecut un important centru pentru comerțul de tranzit, aici fiind descoperite un număr mare de monede bizantine, tătărăști, venețiene, sârbești, bulgărești și otomane dar și materiale ceramice de origine getică și grecească (depozit de amfore).

Aegyssus apare în două din scrisorile pe care Ovidiu le trimite prietenilor săi din Roma. Aegyssus este numele antic, considerat de origine celtică, al orașului Tulcea, care vine de la Caspyus Aegyssos, cel care ar fi întemeiat-o și ar fi numit-o după numele său așa cum reiese dintr-o scriere a lui Ovidiu.

Din scrierile lui Ovidiu aflăm și rolul de fortăreață militară al cetății așezată la poalele colnicului Hora (astăzi Dealul Monumentului) care controla traficul fluvial spre și dinspre Marea Neagră.

Căi de Acces

- Str. Gloriei, Parcul Monumentului - colnicul Hora, în NE orașului Tulcea.

1. Cetatea Aegyssus
2. Tezaur / Muzeul de Istorie și Arheologie Tulcea

Geamia „Azzizie"

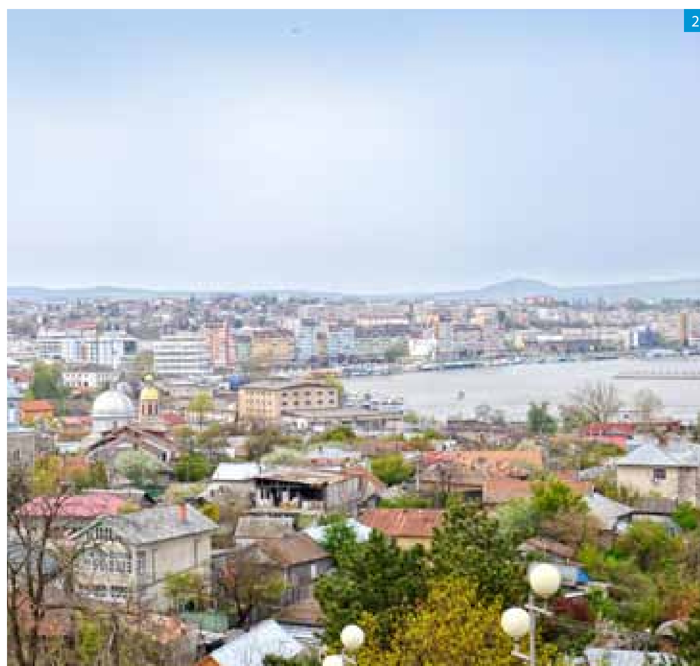
De partea stângă a cotiturii realizate de Dunăre în trecerea ei prin limita nordică a orașului Tulcea, un turn înalt și subțire care amintește de o lance înfiptă în pământ cu vârful orientat către zenit, domină întregul peisaj al orașului văzut de pe întinsul apei.

Este turnul Geamiei Azzizie, lăcașul de cult al populației musulmane din Tulcea. Edificiu a fost construit în 1924 după forma și stilul geamiei vechi de la 1863 ridicate în timpul domniei sultanului Abdul Aziz, căruia îi poartă numele.

Clădirea construită din piatră cioplită, cu o grosime de 85 cm, impresionează prin cele 32 de ferestre și minaret – element de decor arhitectonic, sub formă de turn care datează din 1897 și o recomandă ca cea mai înaltă construcție din oraș.

Căi de Acces

- Str. 14 Noiembrie, orașul Tulcea.

1. 2. Panoramă a orașului Tulcea

Muzeul de Artă - Palatul Pașei de Tulcea

Dacă turistul aflat în drum spre Deltă ar zăbovi puțin și în Tulcea și ar vrea să afle câte ceva din istoria și farmecul de odinioară al orașului, printre atâtea altele, cu siguranță n-ar trebui să ocolească fostul Palat al Pașei, în prezent Muzeul de Artă.

Este construit de Ismail Pașa în jurul anului 1870, pe vremea când apele Dunării se prelungeau până la intrarea principală. Deși astăzi nu impresionează prin arhitectură sau multitudinea de decorațiuni, palatul era o clădire impunătoare pentru acea vreme.

Pentru locuitorii din Tulcea acest palat amintește de perioada când orașul, aflat sub stăpânire turcească, i s-a făcut onoarea de a fi ales reședință de „sângeac". N-a fost construită la întîmplare, ci în zona centrală a orașului de atunci, și aproape de chei, pentru a fi vizibilă de pe corăbiile ce străbăteau Dunărea.

Puțini tulceni cunosc însă importanța deținută odinioară de clădirea pe care ei o cunosc mai mult pentru ceea ce este din 1982 până în prezent: Muzeul de Artă al orașului, ce adăpostește 7015 lucrări de artă și șapte colecții: de pictură modernă și contemporană, de sculptură, icoane, grafică, de plăci de gravură – unică în țară, de artă orientală și decorativă.

Căi de Acces

- Str. Grigore Antipa nr. 2, orașul Tulcea.

1. Panorama orașului Tulcea
2. Muzeul de artă în renovare

Muzeul de Etnografie şi Artă Populară

Muzeul de Etnografie şi Artă Populară - Institutul de Cercetări Eco-Muzeale se află pe una din colinele oraşului Tulcea încă din perioada interbelică

La finele epocii de manifestare a curentului național în arhitectura României, clădirea în sine poate fi considerată un exemplar reuşit al arhitecturii moderne, edificate pe valorile celei tradiționale, ce a marcat prima parte a secolului al XX-lea.

Muzeul adăposteşte numeroase expoziții temporare de creație şi obiceiuri populare tradiționale specifice Dobrogei şi întregii țări deținând un număr de aproximativ 6.400 de piese împărțite în colecția de etnografie, unelte agricole şi pentru creşterea animalelor, de pescuit, colecție de piese de aramă, şi colecția de artă populară, țesături de uz casnic şi decorativ, piese de port şi podoabe.

Pe parcusul anului, în curtea muzeului, considerată spațiu expozițional, se prezintă aspecte ale practicării diferitelor ocupații şi meşteşuguri tradiționale: agricultură, viticultură, pescuit, apicultură, olărit, atelierul fierarului, atelierul meşterului tâmplar.

Acest muzeu adăposteşte valorile materiale culturale ale poporului român şi ale influențelor străine, de aceea trebuie vizitat cel puțin o dată în viață de către turiştii autohtoni.

Căi de Acces

- Str. 9 Mai nr. 2, oraşul Tulcea.

1. Război de țesut
2. Roată de olărit

Vase de lut

Acvariu Delta Dunării

Pentru cei ce vizitează orașul Tulcea și sunt dornici să cunoască mai multe despre diversele specii de pesti, la Centrul Muzeal Ecoturistic Delta Dunării îți sunt prezentați pești din Dunăre și Marea Neagră, specii migratoare, pești de cultură, specii exotice.

Odată intrat în Centrul Muzeal Ecoturistic Delta Dunării te rupi de realitate. Din cele 3 nivele ale muzeului, demisolul este cel mai atractiv punct de interes datorită renumitelor acvarii. Primul dintre ele are o formă cilindrică și prezintă un tub ce permite călătorului să privească peștii dinspre interior spre exterior.
Dacă vrei să ai senzația că te afli într-un imens ocean unde peștii înoată deasupra ta, vizitează celelate acvarii de dimensiuni mai mari unde se află un tunel de sticlă situat sub cel mai mare bazin cu sturioni al muzeului.

Interesul călătorului nu se oprește aici deoarece, la intrarea în muzeu, adică la parter, poți urmări documentare despre Delta Dunării și despre regiunea Dobrogea cu prezentări de la geneza deltei și până în prezent.

În continuare, la etaj poți vedea minigrădina botanică, cu o prezentare de obiecte tradiționale, specifice localnicilor din Deltă.

1. Știuca
2. Specii exotice de corali

Căi de Acces

- Str. 14 Noiembrie nr. 1, orașul Tulcea.

Plante acvatice

Muzeul de Istorie și Arheologie

Cei dornici de a intra pe un tărâm plin de istorie, unde civilizația greco-romană și romano-bizantină și-a lăsat amprenta, pot vizita Muzeul de Istorie și Arheologie situat în Parcul Monumentului Independenței, în ambianța unui complex arheologic și istoric.

În timp ce primul pavilion oferă vizitatorilor imaginea succesivă a trecutului istoric al teritoriului de la Gurile Dunării, din cele mai vechi timpuri și până în perioda evului mediu dezvoltat, al doilea pavilion este rezervat preistoriei și protoistoriei Nordului Dobrogei și expozițiilor temporare.

Poți să cunoști trecutul istoric românesc, din cele mai îndepărtate timpuri, dovadă fiind existența colecțiilor de ceramică, unelte, arme, podoabe, obiecte de cult și numismatice precum și tezaure - unele dintre ele de importanță naționala și chiar europeană.

Căi de Acces

- Str. Gloriei, orașul Tulcea.

1. Vas din ceramică și monezi
2. Vas din ceramică
3. Monezi vechi

Liceul „Spiru Haret”

La 14 noiembrie 1883, răspunzând dorinței arzătoare a românilor din zonă de a avea un liceu românesc, își deschide porțile Gimnaziul Real de Băieți Tulcea.

Primul sediu a fost construit de către Ahmed Resim Pașa, mutesharriful Sângeacului Tulcea. Ulterior, se construiește noul sediu al școlii, clădire care nu s-a păstrat până astăzi și unitatea de învățământ își schimbă apoi numele în Liceul Principele Carol. Actualul corp de nord al clădirii a fost construit din colecta publică, precum și corpul de sud, replică a aripii de nord a liceului. Primește numele lui Spiru Haret în anul 1970. Colegiul dobrogean Spiru Haret, Tulcea este un liceu cu renume în istoria educației locală și națională. În Colegiu se desfășoară o bogată activitate cultural-artistică și sportivă, aici funcționând un Cenaclu literar, iar semestrial apare revista școlară „Aspirații”.

Căi de Acces

- Str. 14 Noiembrie nr. 24, orașul Tulcea.

1. 2. Liceul Spiru Haret

Casa Avramidi

Casa Avramidi este fostul sediu al Muzeului de Ştiinţe ale Naturii din cadrul Institutului de Cercetări Eco-Muzeale, Tulcea.

Căi de Acces

- Str. Progresului nr. 32, oraşul Tulcea.

1. 3. Casa Avramidi în renovare
2. Detaliu intrare

În centrul oraşului Tulcea la sfârşitul secolului XIX grecul Alexandru Avramidis a construit Casa Avramidi. Această casă reprezintă prosperitatea familiei sale, întrucât a devenit pentru localnici cea mai frumoasă clădire din oraş. De-a lungul anilor a fost sediul mai multor instituţii publice printre care se numără şi primul sediu al Muzeului Delta Dunării şi birourile Inspectoratului Şcolar.

Biserica Ortodoxă Sf. Gheorghe

Biserica Ortodoxă Sf. Gheorghe numită şi Biserica Bulgărească este una dintre vechile biserici ce împodobesc oraşul Tulcea încă din 1857.

Căi de Acces

- Str. Păcii nr. 11, oraşul Tulcea.

Lăcaşul de cult este cunoscut credincioşilor tulceni şi sub numele de Biserica cu ceas datorită orologiului amplasat, de mai bine de 100 de ani, în turnul clopotniţei.

Curtea bisericii a adăpostit două şcoli: Gimnaziul Bulgăresc, demolată ulterior şi Şcoala Naţională Bulgară de fete, care mai există şi astăzi la nord de biserică.

Acoperişul bisericii este încununat cu o turlă înaltă cu ceas, care are misiunea de a anunţa ora exactă în oraş, acesta impresionând şi prin frumuseţea stilului arhitectural, îmbogăţit cu elemente orientale.
Biserica îşi păstrează până astăzi catapeteasma originală având scris pe icoane anii 1862, 1864 şi 1894.

Astăzi, biserica Sf. Gheorghe reprezintă un monument de arhitectură important pentru oraşul Tulcea şi unul dintre punctele de atracţie turistică pentru vizitatori.

1. Interiorul bisericii Sf. Gheorghe
3. Exteriorul

Biserica Ortodoxă Buna Vestire

Biserica Ortodoxă Buna Vestire poate fi găsită în municipiul Tulcea pe strada cu acelaşi nume încă din 1948, fiind una din atracţiile turistice din nordul Dobrogei.

Mai înainte de zidirea acestei mărețe biserici, pe acelaşi loc, era lăcaşul de cult al comunității elene.

Frumoasa biserică din lemn a fost ridicată în 1835 şi transformată ulterior în reşedință episcopală cu rang de mitropolie. Biserica astfel construită devine parohie a Bisericii Ortodoxe Române în 1974 adăpostind moaştele sfinţilor Haralambie, Gheorghe, Filaret primul patriarh al Moscovei, Maxim Grecul şi Inochenţie al II-lea, patriarhul Moscovei.

În altarul bisericii se ascund doi butuci ce poartă în interiorul lor semnul crucii.

Zilnic, zeci de vizitatori trec pe la sfântul lăcaş pentru a găsi alinare sufletească dar mai ales în ziua Sfinților Epictet şi Astion, martirii de la Halmyris.

Căi de Acces

- Str. Buna Vestire nr. 2, oraşul Tulcea.

1. Biserica Buna Vestire
2. Detaliu altarul bisericii

Rezervația mixtă Roşca - Buhaiova

În nordul depresiunii Matița-Merhei se află zona Roşca-Buhaiova cu totul specială datorită prezenţei celei mai mari colonii de pelican comun din Europa.

Rezervația este constituită dintr-un complex de lacuri, gârle şi japşe (depresiuni de mică adâncime), incluzând în cei 9625 ha ai săi o mare diversitate de biotopi reprezentativi pentru delta fluvială (plauri plutitori si fixati, mlaştini stuficole, lacuri, grinduri fluviale, gârle naturale, terenuri inundabile). Fauna prezintă o remarcabilă diversitate, fiind reprezentată de mamifere: vidra, nurca, hermelina, bizamul, câinele enot, vulpea, mistrețul, și păsări: prezența coloniilor mixte de Ardeidae (stârci, egrete, buhai de baltă), majoritatea speciilor de anatidae (lebede, gâşte şi rațe) și paseriforme caracteristice Deltei precum şi de nevertebrate.

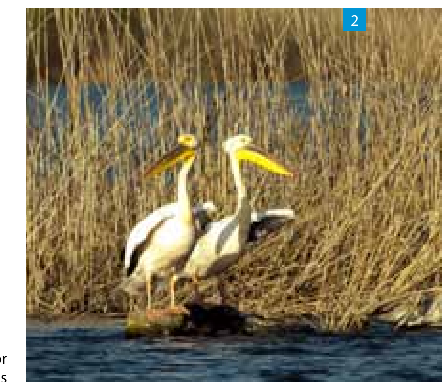
De asemenea şi universul lumii vegetale numără numeroase specii, bazinele acvatice stagnante fiind invadate de specii de nufăr (alb şi galben), piciorul cocoșului, etc.

În apele sărace în nitrați din unele japşe sau ochiuri de apă dintre plauri apar plantele carnivore Utricularia vulgaris, floare galbenă cu urnă fiind asemănătoare cu orhideea sălbatică și Aldrovanda vesiculosa sau otrățel – plantă acvatică ireal de frumoasă.

În stufărişurile compacte se întâlnesc specii ca: feriga de baltă, lăsnicior – viță ornamentală cu fructe roşii ca şi coacăzele dar otrăvitoare, aliorul de baltă – mici tufe de flori galbene aflate într-o coroană de frunze verzi, specii de rogoz, dar și specii rare cum ar fi obligeană sau coada-zmeului care este o plantă veninoasă cu tulpina târâtoare şi cu fructele în forma unor bobițe roşii.

Căi de Acces

- Comuna Chilia Veche acces DC 1 sau acces navigabil până în stația Chilia Veche

1. Plaur plutitor
2. Pelecanus onocrotalus

Rezervația forestieră Pădurea Letea

Adevărat tărâm de vis în care apele Deltei Dunării își croiesc singure şi liniştite cursul în jurul şi prin grindul nisipos Letea, Pădurea Letea reprezintă cea mai nordică pădure subtropicală din Europa, formată pe fâşii de pădure (hasmacuri) dezvoltate printre dunele de nisip.

Mergând prin pădure treci printr-o uluitoare schimbare de peisaj, de la pădure subtropicală la deşert în numai 200-300 de metri.

Pe o suprafață de 2825 ha, în Pădurea Letea se găsesc 500 de specii de plante şi peste 3000 de specii de animale, dintre care mai mult de 2000 sunt insecte, adică peste 70% din speciile de animale din Rezervatia Biosferei Delta Dunarii.

Nu este de mirare că grindul Letea este considerat de specialiști drept unul din cele mai interesante medii naturale din România. Vegetația este formată din stejarul de luncă, stejarul brumariu, plopul alb, plopul negru, frasinul de luncă, frasinul de baltă, părul, teiul alb, ulmul şi foarte rar arinul negru.
Pe lângă acestea mai sunt şi plantele cățărătoare care au dat faima acestor locuri. În covorul vegetal se întâlnesc şi alte specii rare: volbura de nisip, brânduşa de nisip şi cârcel.

Peisajul este completat în spectaculozitatea sa de prezența cailor sălbatici şi semisălbatici din Pădurea Letea.

Căi de Acces

- De la Sulina pe DC 4
- De la Periprava pe DC 4.

1. Cai sălbatici alergând pe dunele de nisip
2. Pădurea Letea

Rezervația mixtă Grindul şi Lacul Răducu

Localizată pe raza comunei C. A. Rosetti, în partea de sud - est a pădurii Letea, dincolo de orice urmă de civilizație, se află Rezervația Grindul şi Lacul Răducu.

În acest peisaj de un farmec sălbatic se găsesc lacuri cu apă dulce alimentate din ultimul braț al marelui „M", situate într-o zonă tipică de dezvoltare a grindurilor fluvio-marine dintre Chilia şi Sulina.

Aceste lacuri sunt înconjurate de grinduri marine cu soluri sărace, mobile sau slab fixate, pajişti stepizate sau arii depresionare cu apă temporară caracterizate de tufe cu Juncus gerardii (iarba neagră) sau țipirigul.

Ghiolurile Răducu şi Răduculeț reprezintă zone de reproducere şi hrănire pentru numeroase specii de peşti, de importanță economică sau pentru conservare: crap, somn, şalău, plătică, ştiucă, biban, lin.

Căi de Acces

- De la Sulina pe DC 4
- De la Periprava pe DC 4.

1. Grindul Răducu
2. Nuferi pe Lacul Răducu

Palatul Comisiei Europene a Dunării

Fostul Palat al Comisiei Europene a Dunării reprezintă una dintre mărturiile grandioase ale epocii regale a României. Construit între anii 1860-1868, palatul a fost şi este cea mai impunătoare clădire a Sulinei.

Scopul ridicării acestei clădiri era de a găzdui membrii Comisiei Europene a Dunării precum şi activitatea Secretariatului General.

Primul război mondial a însemnat bombardarea palatului de către nemți în 1917. Se spune că nu mai rămăsese nimic din el.

Între anii 1922 – 1923 se reproiectează clădirea, de data aceasta căpătând subsol, mansardă şi două etaje, alături de o fundație de piatră şi ziduri din cărămidă.

Timp de 53 de ani Palatul a servit ca sediu administrativ pentru Comisia Europeană a Dunării, 1868-1921, intrând apoi sub administrația statului.

În anul 1948 a devenit sediul Administrației Fluviale a Dunării de Jos, filiala Sulina.

Căi de Acces

- Str. I nr. 202, oraşul Sulina.

1.2. Palatul Comisiei Europene a Dunării

Biserica Romano-Catolică Sf. Nicolae

Pe una din străduțele perpendiculare pe canalul Sulina, împrejmuită de un gard de fier forjat, prins între coloane de piatră, se ascunde în vegetație Biserica romano catolică Sfântul Nicolae, ridicată în anul 1863.

Căi de Acces

- Str. M. Kogălniceanu nr. 4, orașul Sulina.

Construcția este rezultatul efortului financiar al comunității italiene din orașul Sulina. Arhitectura sa atestă fără echivoc prezența mai multor tipuri de etnii și religii în Sulina.

Dacă zăbovești câteva minute în curtea mânăstirii poți admira fațada bisericii, vitraliile originale ale bisericii, clopotnița micuță și decorația redusă. Aceste elemente dau edificiului o imagine austeră, sobră și impunătoare în același timp.

Pictura bisericii se remarcă prin cele 14 picturi care simbolizează Calea Crucii - drumul străbătut de Iisus Hristos de la temnița în care a fost închis și până în momentul răstignirii Lui, pe muntele Golgota, alături de statueta care îl întruchipează pe Sf. Nicolae.

1. 2. Biserica Sf. Nicolae

Biserica Ortodoxă Sf. Nicolae

Pe străduțele ce dau în canalul Sulina, se găsește Biserica ortodoxă cu hramul Sf. Nicolae de vară întemeiată la 14 octombrie 1866, pe placa de pe frontispiciu fiind trecut însă anul 1867.

Se pare că grecii au ales ca hramul bisericii să fie Sf. Nicolae de vară pentru a se diferi de biserica românească Sfântul Nicolae, ce fusese construită înaintea celei grecești. Biserica ocupă un loc semnificativ pentru evoluția structurii urbane și a comunității multiculturale a localității Sulina. Construcția bisericii s-a realizat în anii 1866-1869, ca urmare a ordinului sultanului Abdul Aziz și prin contribuția comunității elene.

Aici se pot admira decorul interior, de factură neoclasic-barocă, bogat în pictură murală cu vopseluri de ulei în gamă cromatică luminoasă, pardoseală din plăci de marmură cu desen geometric, mobilier din lemn sculptat. În altar, Sfânta Masă are deasupra un frumos baldachin lucrat de maistrul Constantin Ioan.

Ca arhitectură exterioară, biserica utilizează elemente clasice: în fațada de vest prezintă un pridvor din lemn și acoperișul în două ape, acoperit cu tablă.

Clopotnița are trei clopote, două dintre ele având inscripția: „Sulina 1933”. Covoarele și tapiseriile, înrămate, sub sticlă, sunt donații ale enoriașilor greci ai orașului Sulina.

Căi de Acces

- Str. Păcii nr. 3, orașul Sulina.

1. Biserica ortodoxă Sf. Nicolae

Farul din Sulina

Cu o înălțime de 17 metri, Farul din Sulina, situat pe malul drept al Dunării, este simbolul orașului încă de la începutul secolului al XIX-lea.

Farul a constituit principalul semnal de navigație din zona Deltei Dunării. Prin prelungirea în mare a celor două diguri, s-a produs o îndepartare considerabilă a radei gurii Sulina față de farul din oraș, ceea ce a determinat construirea unui nou far, pe digul de sud.

Rămas la 2,5 Km distanță de malul mării, Farul din Sulina este astăzi unul din martorii transformării liniei de coastă. Lumina albă fixă a acestuia este vizibilă de la 15 mile marine.

Astăzi, monumentul istoric se află în administrarea Oficiului Național pentru Protejarea Patrimoniului, fiind amenajat ca muzeu și putând fi vizitat pe durata întregului an, începând cu a doua zi a săptămânii.

1. Farul din Sulina
2. Detaliu - farul din Sulina

Căi de Acces

- La 2,5 km distanță de malul actual al Mării Negre, orașul Sulina.

Cetatea Salsovia

Undeva pe malul drept al Brațului Sf. Gheorghe, în sudul Deltei Dunării se află dealul înalt pe care se găsește Cetatea de la Salsovia care poartă însemnările unei istorii tumultoase până în prezent și, nu în ultimul rând, stă mărturie a dominației Imperiului Bizantin în aceste locuri.

Amplasată într-o zonă cu locuire din epocile bronzului și elenistică, cetatea te provoacă la o incursiune în mai multe perioade istorice, care și acum mai stârnesc curiozități și provoacă imaginația oricui. Se presupune că în antichitate apele Dunării ajungeau până la baza cetății, aceasta funcționând drept castru militar încă din prima jumătate a sec. III (Itinerariul Antonini și Tabula Peutingeriana) și, ulterior, ca anexă la Legiunile militare romane. Castrul a fost, foarte probabil, distrus în vremea lui Valens. În epoca feudal-timpurie, locuirea este reluată la Salsovia, fiind

documentată monetar până cel puțin în al treilea sfert al sec. XI. În apropierea castrului se află o întinsă așezare rurală şi o necropolă tumulară. Dacă la 1872 zidurile cetății, groase de 2 m, se păstrau la o înălțime de 3 m, exploziile din cel de-al doilea război mondial şi extragerea pietrei de către localnici au afectat destul de mult monumentul antic.

Căi de Acces

- DJ 229K fiind situată la vest de localitatea Mahmudia.

1. 2. 3. Panorame sat Nufăru.

Rezervația forestieră Pădurea Caraorman

Localizată pe raza Comunei Crişan, cu o suprafață de 2250 ha.

Univers dintr-o lume parcă uitată de timp și de civilizație, fermecătoare prin împletirea apei cu porțiunile uscate, prin amestecul cromatic în care domină verdele viu plin de viață al plantelor, Pădurea de stejari Caraorman ocupă partea centrală a grindului Caraorman situat în partea sudică a Brațului Sulina.

Rezervația cuprinde cele mai dezvoltate dune de nisip din Deltă care sunt unice în țară datorită înălțimii de peste 7 m. Aici se găseşte cel mai mare stejar din Delta Dunării, în punctul cunoscut sub denumirea „Fântâna Vânătorilor". Denumit „Stejarul îngenunchiat", datorită crengilor care s-au întins şi pe sol, stejarul are o vârsta de 400 de ani şi o circumferința de 4m. Dominând peisajul de la o înălțime de peste 30 m înălțime, stejarul se află alături de exemplare de frasin şi plop, desişuri şi vegetație cățărătoare de tip mediteranean: liane ce ating 25 m precum şi plante agățătoare cum ar fi: vița de vie sălbatică, iedera, hameiul, carpenul.

În această pădure s-au semnalat cuiburi de vultur codalb, specie pe cale de dispariție, în România existând numai 33 de perechi de vulturi codalb. Ceea ce o deosebeşte de pădurea Letea este lipsa lianei greceşti şi a viperei de stepă.

Căi de Acces

- Pe DC 2 şi apoi urmează un traseu navigabil.

1. Dune de nisip
2. Pădurea de Stejari

Cetatea Proslavița

Situată pe malul drept al brațului Sf. Gheorghe cetatea a fost construită de către bizantini în ultimul sfert al secolului al X-lea pentru a adăposti o importantă așezare de tip urban, care a funcționat până la mijlocul secolului al XIII-lea.

În zona de nord a așezării, foarte aproape de punctul de traversare a Dunării cu bacul spre Deltă, a fost descoperită instalația portuară a cetății (punct vizitabil).

Materialul arheologic și numismatic, impresionant din punct de vedere cantitativ, au atras atenția specialiștilor care au încercat să localizeze aici câteva dintre cele mai importante centre menționate de izvoarele scrise. Astfel, au existat propuneri de localizare la Nufăru a Preslavului Mic sau Periaslavețului menționat în sec. X, sau a Proslăviței, toponim înregistrat pentru prima dată pe o hartă nautică din sec. al. XIV-lea.

Cu prilejul săpăturilor arheologice care se desfășoară sub forma unor sondaje practicate în puținele zone libere de construcții, din intravilanul localității Nufăru, au fost descoperite materiale arheologice, eșalonate cronologic din epoca elenistică până în evul mediu.

Turnul de vest și zidul de incintă este suprapus de construcții (proprietate privată, sub actualul local Prislav punct vizitabil).

O parte din zidul de incintă estic cu turn, a fost descoperit în curtea Dispensarului și a fost pus în valoare sub formă unei construcții de protecție amenajată deasupra monumentului (punct vizitabil).

La adăpostul zidurilor de incintă, s-a dezvoltat o importantă aşezare de tip urban, ce a funcționat până la mijlocul secolului al XIII-lea. Probabil distrusă în vremea invaziei tătare, aşezarea se reface mai târziu, după cum o sugerează unele materiale ceramice şi numismatice aparținând veacurilor XIII-XIV.

Această prezentare, menită a reliefa importanța istorică şi arheologică a unei cetăți ridicate din temelii de către Imperiul bizantin, a doua, în ordine cronologică, fortificație de acest gen descoperită prin cercetări arheologice, își propune să sublinieze necesitatea aprecierii, respectării şi conservării sale, în armonie cu evoluția aşezării contemporane ce o suprapune integral.

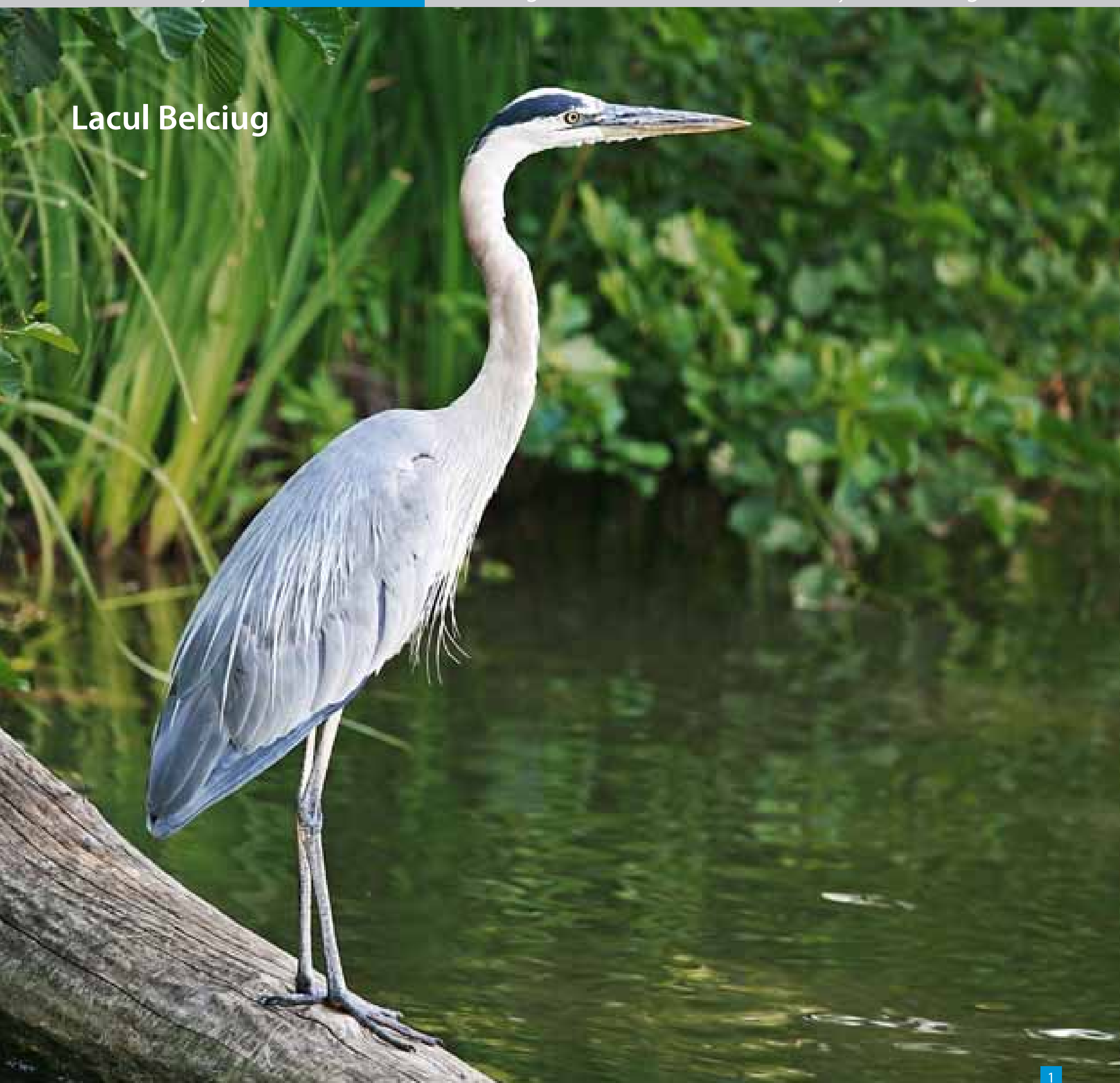
Căi de Acces

- DJ 222 C.

1. 2. 3. Ruinele cetății Proslavița
4. Panoramă, împrejurimile satului Nufăru

Lacul Belciug

Localizat pe raza Comunei Sf. Gheorghe, Jud. Tulcea, cu o suprafață de 110,00 ha, Lacul Belciug reprezintă o zonă cu regim de protecție integrală.

Datorită izolării şi adâncimii mari (circa 7 m) lacul constituie un loc deosebit de favorabil conservării unor specii ale faunei piscicole în pericol de dispariție (caracuda, linul, văduvița).

Zona este şi un important loc de hrănire pentru numeroase specii din fauna ornitologică reprezentate de stârci, egrete, rațe. În stufăriile înconjurătoare s-a semnalat cuibărind cocorul (Grus grus), specie amenințată cu dispariția. Pescuitul este restricționat în această zonă.

Căi de Acces

- De pe DC 12

1. Cocorul (Grus grus)

Rezervația forestieră Arinişul Erenciuc

În Comuna Sfântu Gheorghe, pe unul dintre canalele Deltei Dunării se ascunde un loc cu totul deosebit care se întinde pe 50 ha şi anume Rezervația forestieră Arinişul Erenciuc.

În ariniş cuibăreşte vulturul codalb, una dintre cele mai rare păsări din România, care găseşte aici condiții optime de adăpost.

Căi de Acces

- Prin DC 12

1. Panoramă Arinişul Erenciuc
2. Inflorescența la arinul negru mascul (stânga), femelă (dreapta)
3. Vulturul Codalb

Arinişul Erenciuc este cu siguranță printre cele mai frumoase locuri din Deltă şi nu trebuie să lipsească din nici un itinerariu pe acest tărâm al apelor.

Este singura zonă din Delta Dunării pe suprafața căruia se dezvoltă în formațiune compactă arinul negru, situat de o parte şi de alta a canalului de acces în lacul Erenciuc.

Rezervaţia mixtă Complexul Vătaful - Lunguleţ

În marea întindere de ape a Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării, în complexul de lacuri Rusu-Puiu, se află o altă zonă deosebit de frumoasă denumită Complexul Vătaful-Lunguleţ-Sulina.

Complexul se individualizează prin marea diversitate a formelor de relief, cuprinde grinduri, depresiuni, pajişti halofile (vegetaţia halofilă este reprezentată de genuri şi specii adaptate la condiţiile de sărătură) şi este caracterizată, în principal, prin existenţa organismelor aflate într-un echilibru dinamic dependent de mediu, perfect adaptate la condiţiile de viaţă care presupun variaţii mari de salinitate.

Complexul de lacuri şi grinduri fluviomarine reprezintă, de asemenea, prin formaţiunile de plauri, floră şi faună specifice un important loc de cuibărit pentru stârcul pitic şi cormoranul mic în colonii mixte de raţe sălbatice, precum şi pentru conservarea pajiştilor halofile.

Rezervaţia care se întinde pe o suprafaţă de 1625 hectare în complexul lacustru Roşu-Puiu cuprinzând bazine acvatice naturale, lacurile Porcu şi Porculeţ, constituie, de asemenea, un adevărat „culcuş" pentru reproducerea mai multor specii de peşti, îndeosebi pentru caracudă şi lin.

Căi de Acces

- De pe DC 2.

1. Cormoranul
2. Stârc pitic

Lacul Potcoava

Localizat pe raza comunei Sf. Gheorghe, judeţul Tulcea, lacul are o suprafaţă de 652 ha.

Zona cuprinde lacul Potcoava şi aria dintre lacurile Babinţii Mari, Babinţii Mici şi Potcoava. Aici se constituie un loc de cuibărit pentru specii acvatice (raţe, lişiţe, cârstei, corcodei) precum si pentru colonii mixte de stârci, ţigănuşi, egrete şi cormorani mici. Prin izolarea sa, constituie si loc de refugiu pentru mamifere precum vidra, nurca, hermelina şi mistreţul. Fauna piscicolă este reprezentată de o serie de specii periclitate - caracuda, linul.

Această zonă trebuie conservată şi protejată pentru ca generaţiile viitoare să se poată bucura de minunăţiile oferite de natură.

Căi de Acces

- Prin DC 12.

1. Lacul Potcoava
2. Linul

Complexul Sacalin Zătoane

Comuna Sfântu Gheorghe, parte sudică a Deltei Dunării adăpostește în estul depresiunii Dranov zona Sacalin-Zătoane care este una dintre cele mai vechi părți ale deltei fluvio-marine.

Tărâmul nisipos cu zone deșertice răsfirate printre porțiuni acoperite cu vegetație al complexului este caracterizat printr-o succesiune de grinduri marine tinere, aproximativ paralele cu litoralul, alternând cu lacuri puțin adânci sau izolate şi de o întrepătrundere a apelor marine (pe gârle cu deschidere directă în mare) cu cele fluviale (prin canale şi gârle). Cele două lacuri principale, Zătonul Mic şi Zătonul Mare, din cauza abraziunii marine îşi lărgesc continuu legătura cu Marea Neagră.

Pe o suprafață de 21.410 ha, parcă infinit de întinsă pot fi admirate în timpul migrației de primăvară - iarnă aproximativ 100 specii de păsări, din care 14 se adună în aceste lacuri și cuibăresc aici. Lacul Lejai este preferat de pelicanii creți şi de cei comuni.

Atât suprafețele de apă, grindurile şi plaja litorală sunt locuri de maximă concentrație a ornitofaunei în timpul migrației de primăvară-toamnă. Insula Sacalin reprezintă zona cea mai importantă de cuibărit, premigrație şi migrație.

Căi de Acces

- Prin DC 12

1. Plajă sălbatică
2. Pelicanul creț
3. Pelicanul comun

Cetatea Halmyris

Pe șoseaua spre Dunavăț, în punctul cunoscut sub numele de "Bataraia", denumire dată de ucrainieni sau "Geneviz -Kaleh" adică Cetatea Genoveză, "Cetatea" sau "Cetățuia", întâlnim ruinele cetății Halmyris.

Așezarea s-a dezvoltat pe un platou stâncos natural, la 2 m deasupra nivelului Dunării, cu o înclinație de la sud la nord, care înainta în Dunăre cu 90-100 m față de linia stâncii native conturată spre vest. Stânca nativă, spre est de așezarea antică, descrie de asemenea un larg arc de cerc unindu-se cu terminațiile dealului Dunavăț (64m).

Spre SV se afla o serie de coline izolate care unesc țărmurile, azi mlăștinoase, ale lacului Razim și care au fost denumite Dealul Cara Bair.

Între ruinele cetății Halmyris au fost descoperite resturile unei bazilici, construită după anul 324. Faima cetății Halmyris a crescut în rândurile credincioșilor dobrogeni, deoarece în zilele premergătoare praznicului Adormirii Maicii Domnului, au fost demarate cercetările arheologice sub altarul bazilicii.

Într-o zi de 15 august, s-a adus la lumină o criptă, necunoscută până atunci, în care se aflau osemintele a doi martiri locali: Epictet-preotul și Astion-monahul.

Identificarea acestor martiri a fost posibilă datorită restului unei inscripții în limba greacă, zugrăvite pe unul dintre pereții criptei. Această descoperire epocală a întărit veridicitatea informațiilor documentare privitoare la cei doi mucenici.

Săpăturile arheologice din anul 1981 au demonstrat existența unei continuități de viață din secolul VI I.e.n. până în secolul VI e.n.

Începând cu secolul II, pe acest loc se construiește un castru militar care de la sfârșitul secolului III se va transforma într-un important oraș înconjurat cu ziduri de apărare, cu 15 turnuri și două porți.

Un număr de peste 10 inscripții atestă existența în apropierea castrului a unui sat al corabierilor (Vicus Classicorum) și a unei importante necropole romane timpurii. În centrul orașului există o clădire monumentală, probabil reședința comandamentului.

Structura pereților păstrează și azi dovada trecerii atâtor popoare peste Halmyris, fiind vizibile diversele modalități de construcție, materiale și tehnici folosite la ridicarea și renovarea cetății. Vizitând-o poți să simți trecutul atât de îndepărtat și de încărcat al acestei așezări.

Cele mai vechi dovezi ale așezării umane de la Murighiol datează din mileniul - I î.e.n.

Căi de Acces

- La 2 km de satul Murighiol.

1. 2. 3. Ruinele Cetății Halmyris.

Rezervația mixtă Sărăturile Murighiol

Terasa Dunării nu întârzie să te surprindă prin lacul Sărături Murighiol (87 ha) care este puternic salinizat, de tip cloruro-sulfatic, caracterizându-se prin marea bogăție de zoo și fitoplancton.

Vizitată pentru peisajul deosebit, în scop terapeutic și pentru practicarea pescuitului, rezervația care cuprinde „Lacul violet" (denumire turcă datorată culorii care provine de la apele bogate în săruri și nămol mineralizat) face parte din Rezervația Naturală Sărături.

Adevărat paradis faunistic, lacul are o mare importanță pentru păsări, aici cuibărind specii ca pescărușul, chira de baltă, rața cu ciuf și prundărașul de sărătură.

Alături de acestea, complexul salmastru reprezintă locul ideal și pentru coloniile de rândunici de mare, sitarul de mal, gâsca de zăpadă, gâsca de semănătură, pentru specii rare precum piciorong, cioc-întors, corcodel cu gât negru.

În timpul iernii, înghețul tardiv al luciului de apă (datorat caracterului salmastru) determină o mare concentrare de păsări specifice zonelor mlăștinoase care găsesc aici adăpost și hrană abundentă. Marginile foarte sinuoase sunt înconjurate de vegetație palustră dură, stuf, trestie și pipirig care asigură condiții bune de cuibărit pentru păsări.

1. Panorama, Lacul Sărături Murighiol
2. Eurasian Oystercatcher (Scoicar).

Căi de Acces

- De pe DJ 222C, din satul Murighiol (38 km de Tulcea), pe jos sau cu auto (200m, de la ieșirea din sat), lacul fiind chiar lângă șosea.

Rezervația geologică Agighiol

Rezervația Agighiol reprezintă un adevărat paradis botanic și geologic adăpostind o bogată faună mediotriasică (cu vârstă de peste 100 milioane de ani) pe o suprafață de 9,70 ha.

În partea nordică a Lacului Razim, la NV de localitatea Agighiol, între Dealul Redi și Agighiol se găsește una dintre cele mai mari concentrații de specii amenințate cu dispariția, între care se remarcă, în primul rând, numeroasele specii de orhidee, reunite pe o arie redusă.

Aici pot fi admirate asociații forestiere specifice Dobrogei ce nu mai apar în alte arii protejate. Acestea sunt reprezentate în special de arborete de vârste înaintate (unele dintre ultimele astfel de exemplare din Dobrogea), majoritatea peste 100 de ani, cu o structură nederivată, apropiată de cea a pădurilor naturale primare din Dobrogea.

Vegetația ierboasă este reprezentată prin 6 cenotaxoni (grupe vegetale primordiale), din care unul este specific numai regiunii Agighiol, iar patru sunt reprezentați în Dobrogea prin asociații regionale specifice zonei.

Pajiștea de cimbrișor este considerată endemică pentru Dobrogea. Pajiștile de negară, sadina, păiuș stepic, constituie asociații regionale specifice.

Vegetația lemnoasă este caracterizată prin prezența unei asociații arbustive având un caracter regional, respectiv a șapte cenotaxoni forestieri, din care doi sunt considerați endemici (șleaul dobrogean de culme și șleaul cu stejar brumăriu), restul fiind rari la nivel național.

Căi de Acces

- 222 fiind situată în satul Agighiol, comuna Valea Nucarilor.

1. Peisaj din zona Agighiol
2. Pajiște de cimbrișor

Imagine Panoramică deasupra orașului Tulcea

BABADAG

LUNCAVIŢA - TULCEA - **BABADAG** - ISTRIA - CONSTANŢA - NEGRU VODĂ

Mândri de România

Rezervația faunistică Insula Popina

Într-o zonă izolată de continent se află Insula Popina situată în apropierea amenajărilor piscicole Iazurile și Sarinasuf, respectiv localității Iazurile.

Pe o suprafață de 98,00 ha, se găsesc specii de plante ierboase pitice specifice stepei dobrogene (stufărişuri şi rogozuri), precum şi plante acvatice, cum ar fi nufărul.

Rezervația reprezintă unul dintre locurile perfecte de cuibărire a mai multor specii de păsări, cum ar fi privighetoarea roşcată, presura cu cap negru, ciocârlia de Bărăgan, călifarul alb şi călifarul roşu, etc., dar şi habitatul unor reptile şi insecte, unele dintre ele destul de periculoase.

Aici se întâlnește planta endemică celnușă-Ornithogalum oreoides precum și una dintre cele mai veninoase specii de păianjen - văduva neagră.

Fauna Insulei Popina este specială și datorită prezenței cosașul Isophya dobrogensis, fiind singurul loc din țară unde găsim exemplare din această specie.

Căi de Acces

- De pe DJ 229, fiind localizată pe raza Comunei Sărichioi.

1. Panorama Insulei Popina
2. Călifar alb

Rezervația Naturală Dealul Bujorului

În zona central-nordică a Podişului Babadag se găseşte bujorul dobrogean, care face parte din Lista Roşie a plantelor superioare din țară.

Frumusețea bujorului dobrogean este cunoscută în toată țara. Specie rară ocrotită prin lege, este o floarea cu petalii roșii de un farmec aparte, fiind declarată monument al naturii.

Rezervația conservă de asemenea o zonă reprezentativă de pădure submediteraneeană, cu speciile caracteristice.

Căi de Acces

- Prin DN 22, fiind situată în comuna Ciucurova, la 4 km de satul Atmagea

1. Tufele de bujori la marginea păduri
2. 3. Bujorul Dobrogean

Rezervațiile de liliac Valea Oilor[1] și Fântâna Mare[2]

1. **Rezervația Valea Oilor este localizată în partea central-nordică a Podişului Babadag, pe un versant sudic, într-o zonă calcaroasă, rezervația de liliac reprezintă locul ideal de evadare din tumultul sufocant al orașelor**
2. **Fântâna Mare se află în zona central-sudică a Podișului Babadag, lângă Podişul Casimcei, pe valea Topologului, la o distanță de 3 km de satul Fântâna Mare**

1. Pădurea de Liliac
2. Syringa Valgaris

Un tărâm de basm pe care pădurea de liliac de la Fântâna Mare îl învăluie în luna mai într-un parfum amețitor de frumos. Tabloul peisajului este îmbogățit de culoriile vii ale florilor de liliac, care te îmbie să te lași purtat de această beție a simțurilor. Specia de liliac creşte spontan, fiind un fenomen rar în Dobrogea.

Căi de Acces

- 1. De pe DN 22 la 10 km distanță de localitatea N. Balcescu şi la 2 km spre vest de şoseaua DN Tulcea-Bucureşti, între localitățile Ciucurova şi N. Bălcescu,
- 2. De pe DN 22 D, S-E de localitatea Ciucurova

Cetatea Ibida - Slava Rusă

Străbătută de apele pârâului Slava, oferind protecție și acces în timpuri străvechi, Cetatea Ibida reprezintă o fortificație întinsă pe o suprafață de 24 de hectare. Cetatea a fost acoperită, odată cu trecerea timpului, de așezări ale locuitorilor din satul Slava Rusă.

Cu 24 de turnuri și trei porți, cetatea pare că străjuiește întreaga vale a Slavei.

Loc uitat de timp, unde pământul acoperă vechiul iar liniștea te-nconjoară și te desprinde de prezent, Ibida impresionează prin construcție și legendă, prin forma păstrată din epoca tetrarhiei, dublată de o fortificație de 3 ha, așezată pe dealul Harada.

Descrisă pentru prima dată în 1897 ca fiind o centură de fortificații, cu ziduri groase deosebit de complexe, Ibida a fost atracția multor arheologi care au decoperit, de-a lungul timpului, vestigii și urme din din epocile paleoliticului mijlociu și neolitic.

În centrul cetății s-au găsit urmele unei vechi basilici, cu trei nave și trei abside, contrucție din marmură și mozaic de o frumusețe deosebită, unicat arhitectural în Dobrogea romano-bizantină.

Cercetările au continuat, astfel că după anul 2001, alte noi vestigii au fost dezvăluite precum zidul de incintă în punctele Curtina G și turnul 8 și ansamblul defensiv de la Poarta de vest.

Căi de Acces

- Pe DJ 223A până la DN 22D unde se face dreapta spre satul Slava Rusă.

1. 2. Ruinele Cetății Ibida

Cetatea romană și romană târzie (L)Ibida - Slava Rusă

Cetatea romană și romano-bizantină a fost întemeiată într-o zonă cu urme de locuire din secolele VI-I î.e.n, pe malul sudic al golfului antic Halmyris al Mării Negre.

A cunoscut mai multe etape evolutive: **fortificație romană de pământ** (ultimul sfert al sec. I e.n.), **castru de piatră** - sediu al unor unități (vexillatio) ale legiunilor I Italica și XI Claudia Pia Fidelis și **sediul unei stații a flotei militare romane Classis Flavia Moesica** (începutul sec. II - al treilea sfert al sec. III e.n.).

Inscripțiile descoperite la Poarta de Nord menționează un Vicus Classicorum – „satul corăbierilor", probabil așezarea întemeiată de o parte a veteranilor flotei stabiliți la Halmyris după îndeplinirea stagiului militar. Fortificația romană târzie datează din al treilea sfert al sec. III și funcționează până în primul sfert al sec. VII e.n..

Cetatea romano-bizantină are o formă trapezoidală, cu o suprafață de cca 2 ha, cu 15 turnuri, trei porți și trei valuri de apărare. Principalele monumente dezvelite și, în parte, „restaurate" sunt: Poarta de Nord, Thermae, Edificiul nr. 1, Poarta de Vest, Basilica paleocreștină sub altarul căreia a fost descoperită în anul 2001 o cripta care adăpostea rămășițele sfinților Epictet și Astion, martirizați în anul 290 e.n., în timpul domniei împăratului Dioclețian.

Căi de Acces

- De pe DN 22 D în satul Slava Rusă se face dreapta către cetate.

1. 2. Ruinele Cetății Ibida romană

Mormântul lui Sarî Saltuk

Mormântul lui Sarî Saltuk este situat în centrul orașului Babadag.

În perioada în care Dobrogea a fost luată prin surprindere de invaziile succesive ale otomanilor, Sarî Saltuk Baba Dede, sfânt musulman, a condus cele 10 000 de familii de turci care s-au stabilit aici, punând bazele orașului Babadag.

Una dintre cele mai vechi construcții aparținând arhitecturii islamice din regiune, Mormântul lui Sarî Saltuk Baba Dede a devenit loc de pelerinaj, fiind vizitat de toți sultanii aflați în trecere prin Babadag.

Imediat lângă mausoleu a existat o geamie (Ulu Cami) și o baie turcească (ctitorite de Baiazid al II-lea), care nu s-au păstrat până astăzi – urmele acestor edificii mai erau vizibile în anul 1919.

Deși construcția care se poate vedea astăzi nu este cea originală, aceasta datând probabil de la sfârșitul sec. XVIII, după ce clădirea inițială a fost renovată, mormântul este în continuare o impresionantă amintire a Babadagului de altădată.

Căi de Acces

- Str. Măcin nr. 11, Babadag

1. Mormântul lui Sari Saltuk
2. 3. Detalii de la mormânt

Geamia turcească și Mormântul lui Ali Gaza-Pașa

Monument istoric și de arhitectură religioasă situat în centrul orașului Babadag, datând din epocă medievală, geamia a fost ridicată în 1609-1610.

Cel mai vechi monument de ahitectură musulmană din România, care ascunde o frumoasă poveste din vremea stăpânirii otomane, Geamia, precum și mormântul temutului pașă, Ali Gaza, fac parte dintr-un ansamblu istoric medieval, ce găzduiește colecții de artă orientală decorativă.

Se spune că geamia datează încă din epoca medievală, fiind ridicată undeva între anii 1609-1610. Aici pot fi admirate piese unice prin vechimea și măiestria execuției lor.

Se poate vizita și mormântul generalului, ctitor al acestui lăcaș de cult musulman, despre care se spune că a îndrăgit foarte mult acest ținut, drept pentru care aici s-a stabilit și tot aici și-a găsit și sfârșitul.

Căi de Acces

- Centrul orașului Babadag

1. 2. Geamia turcească
3. Mormantul lui Gaza-Pașa

Cișmeaua Kalaigi

Cișmeaua se află în încinta unuia din cele mai interesante monumente de artă musulmană, Geamia lui Ali Gaza-Paşa care datează din epoca medievală.

Cişmeaua Kalaigi face din centrul oraşului Babadag un important punct de atracție turistică.

Povestea spune că după ce s-a stabilit şi s-a îndrăgostit de zonă, temutul paşă Ali Gaza şi-a aflat sfârşitul aici, unde este îngropat în cavoul său monumental.

Cişmeaua reprezintă un sit istoric impresionant, cu o adevărată valoare istorică care se poate observa încă de la intrarea în curtea geamiei. Săpată de către pelerinii musulmani la sf. sec. XVII, cişmeaua era folosită pentru spălarea mâinilor pelerinilor, înainte de intrarea în lacăşul de cult, captând un izvor natural.

1. Intrarea în curtea Geamiei

Casa Panaghia

În apropierea Geamiei Ali Gaza-Paşa, descoperim Casa Panaghia, o frumoasă construcție în stilul arhitectonic al Babadagului de altădată.

Casa Panaghia impresionează prin motivele ornamentale orientale, reflectând originile sale, preluate din arta populară a turcilor şi tătarilor din Dobrogea. Țesăturile, piesele de port, podoabele, vasele de aramă dar şi ornamentele de tipul garoafei, chiparosului, zambilei, fructului de rodie, încântă privirea prin deosebitele combinații cromatice şi decorative, estetica acestora interferând cu arta autohtonă din Peninsula Balcanică.

Cu deosebite lucrări realizate manual, de uz cotidian sau folosite pentru diferite ritualuri, Expoziția de Artă Orientală este organizată în interiorul casei şi încântă privirea prezentând vizitatorilor aspecte ale civilizației tradiționale din timpuri străvechi din Dobrogea.

Casa Panaghia este în fiecare an gazda a numeroase expoziții ce relevă piese de etnografie şi artă populară specifice acestei zone, organizate de către de Muzeul de Etnografie şi Artă Populară din cadrul Institutului de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea.

Căi de Acces

- E 87 Tulcea - Babadag

1. Țesături tradiționale
2. Podoabe din aramă

Muzeul de Artă Orientală - Institutul de Cercetări Eco-Muzeale

Edificiul a fost construit în cursul sec. XIX (probabil în prima parte a acestuia) şi a adăpostit, o vreme, un seminar musulman finanțat, după 1878, de Ministerul Instrucțiunii Publice. Astăzi este sediul Muzeului de Artă Orientală.

Expozitia de Artă Orientală prezintă piese ce aparțin artei populare tradiționale a turcilor şi tătarilor din Dobrogea, dar şi piese de artă orientală realizată în manufacturi şi, ulterior, industrial.

Originile orientale sunt reflectate de țesături, broderii, piese de port, podoabe, vase de aramă pentru uz cotidian şi pentru diferite ceremoniale. Interferențe cu arta populației autohtone din Peninsula Balcanică şi din Dobrogea sunt relevate prin anumite trăsături ale acestor piese expoziționale. Motivele ornamentale tipic orientale: „garoafa", „chiparosul", „zambila", „fructul de rodie" s.a., completate de firul metalic auriu şi argintiu, se îmbină în compoziții cromatice şi decorative de o valoare estetică remarcabilă.

Căi de Acces

- Str. Mihai Viteazu, nr. 6, Babadag

1. Muzeul de Arta Orientală
2. vas din aramă
3. Tesături tradiționale

Rezervația botanică Korum Tarla

Pentru a vizita un adevărat paradis floristic din regiunea Babadagului, nu trebuie ratată Rezervația Korum Tarla, situată în partea de nord a Pădurii Babadag, într-o zonă de platou.

Rezervația prezintă numeroase specii rare sau deosebite de plante, punctul central de interes fiind mărgeluşa sau specia Sophora prodanii jaubertii, plantă de origine Balcanică aflată aici în singurul loc din România. Peisajul floristic este completat de prezența unor specii datorate influenței pădurii din apropiere, acestea numărând obsiga de pădure (Brachypodium sylvaticum), cerentel (Geum urbanum), firuta (Poa nemoralis) şi rogoz (Carex polyphylla).

Căi de Acces

- De pe DN 22 la circa 1 km N de oraşul Babadag

1. Panoramă, Rezervația Korum Tarla
2. Plante din familia Poaceae
3. Digitalis Lanata

Fortificația Romană

În punctul numit Topraichioi, unde şoseaua traversează lacul Babadag, întâlnim Fortificația Romană de la Babadag, punte către descoperirea unei lumi din sec. III-IV e.n.

Se presupune că fortificația a fost ridicată de împăratul Valens, iar scopul acesteia era de a proteja podul de trecere şi intersecția rutieră din acest loc, unde râul Taița se varsă în lacul Babadag.

Descoperită în urma săpăturilor efectuate între anii 1978 -1983, aceasta păstra importante vestigii aparținând epocii romano-bizantine, precum şi ceramica şi 2000 de monede.

1. 2. 3. Ruinele Fortificației Romane

Căi de Acces

- 5 km nord de Babadag la 250 m de km 30 al DN22.

Ponton pe malul Dunării

Cetatea Medievală de la Enisala

Privind din cetate împrejurimile, ți se taie respirația. Deal stâncos în vecinătate, iar la picioarele tale, un întins nesfârșit de stuf și apă.

La 2 km est de comuna Enisala şi 7 km de oraşul Babadag, pe un deal calcaros, care domină ca un cuib de vulturi zona lacurilor Razim şi Babadag, se află ruinele fortăreței medievale.

Monument de arhitectură militară, construcție a genovezilor de acum 700 de ani, cetatea a deservit supravegherii traficului navelor negustorilor, deținători ai monopolului navigației de pe Marea Neagră.

Între anii 1397-1416 cetatea de la Enisala a făcut parte din sistemul defensiv al Țării Româneşti în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân. După cucerirea Dobrogei de către turci la 1419-1420, în cetate s-a instalat o garnizoană militară otomană.

Timpul şi natura schimbă, la un moment dat, viața Enisalei. În cele din urmă, datorită înaintării stăpânirii turceşti dincolo de gurile Dunării până la Cetatea Albă şi Chilia (1484) şi formării cordoanelor de nisip ce separă lacul Razim de Marea Neagră, cetatea este părăsită treptat. Aceasta îşi pierde funcționalitatea şi undeva în secolul XVI, începutul secolului XVII, este părăsită definitiv, pentru că nu mai corespundea intereselor strategice şi economice turceşti.

Numele cetății nu s-a păstrat, iar denumirea actuală a satului, şi implicit a monumentului, vine de la cuvântul turcesc Yeni Sale care înseamnă „Sat nou".
În secolul al XV-lea, când Dobrogea a intrat sub stăpânire otomană, localitatea era populată de romani.

Cercetările arheologice din punctul "La Biserica" au dus la descoperirea unui cimitir din sec. XV-XVIII atribuit acestei populații româneşti creştine.

1. 2. 3. 4. Ruinele cetății Enisala

Căi de Acces

- DJ 223A, la V de Babadag, este situată la 2 km E de comuna Enisala, pe un deal calcaros, în zona lacurilor Razim şi Babadag.

Gospodaria Țărănească „In Situ”

În centrul localității Enisala, descoperim muzeul amenajat sub forma unei gospodării țărănești, care păstrează elemente ale gospodăriei tradiționale din nordul Dobrogei de la începutul sec. XX.

Ansamblul arhitectural înfățișează o casă în stare naturală împreună cu câteva din anexe, specifice gospodăriilor din zonă: cuptor de vară, bucătărie, porumbar, grajd pentru animale, fântână și șoproane. Organizarea și așezarea tuturor compozițiilor ornamentale păstrează tiparul tradițional, acestea fiind reprezentate cu măiestrie în cadrul anexelor gospodărești.

Descoperim cu mândrie vechile instrumente agricole, unelte pescărești, căruțe ce înfățișează imagini sub forma picturilor specifice dobrogene, scule și produse de dogărie, fierărie, albinărit, olărit, instrumentar pentru industria casnică textilă.

Compozițiile ornamentale, reprezentările stilizate și denumirile sugestive ale motivelor ornamentale care însoțesc piesele decorative de interior (pomișorii, miezul nucii, fetele, calul și călărețul) evidențiază valențe estetice deosebite.

Căi de Acces

- DJ 223A, în centrul localității Enisala

1. Gospodăria
2. Fântână tradițională

Situl arheologic Orgame - Argamum

Situată într-o zonă mângâiată de unduirea apei lacului Razim, la Capul Doloșman, Cetatea greco-romană Orgame/Argamum constituie unul dintre siturile arheologice cele mai interesante ale Dobrogei.

Împreună cu insula Bisericuța, aflată la câțiva kilometri în fața sa, în apele lacului Razim, ar putea constitui unul din punctele de atracție ale turismului nord-dobrogean, fiind cuprinse într-un peisaj cu totul inedit.

Cetatea Orgame este menționată în izvoarele istorice de la începutul sec. al VI-lea și din sec. al V-lea î.e.n. Hecateu din Milet. După perioada grecească, cetatea a căpătat denumirea de Argamum în perioada romană, sec. I-VI.

Mare parte din cetate, care însumează 4 bazilici paleocreștine, un vechi mormânt grecesc și ziduri de incintă, se află încă sub pământ, situl arheologic având o suprafață totală de aproape o sută de hectare. Aici au fost descoperite vestigii unicat, monede folosite la schimb, vârfuri de săgeată confecționate din bronz, delfinași olbieni, lingouri de bronz sub forma mamiferelor marine.

Căi de Acces

- De pe DJ 229P care se intersectează cu DJ 222 Enisala-Jurilovca, se află pe malul lacului Razim.

1. 2. Ruinele Cetății Orgame-Argamum

Rezervația mixtă Complexul Periteașca - Leahova

Pe o suprafață de 4.125 ha din complexul lagunar Razim-Sinoe se află un adevărat mozaic de grinduri și lacuri puțin adânci, aflate într-un proces de continuă îndulcire după închiderea de la Gura Portiței și consolidarea plajei litorale.

În acest peisaj în continuă transformare și înfrumusețare se întâlnește cea mai populară regiune cu păsări de coastă. Rezervația este alcătuită dintr-o serie de grinduri nisipoase și lacurile Leahova Mare și Mică, Periteașca, Pahane și Cosna.

Pe solurile de litoral, scăldate de apele lacului Razim și ale Mării Negre cresc puține plante cu adaptări speciale: pătlagina de nisip și varza de mare. Este o zonă predilectă pentru cuibăritul califarilor (insula Bisericuța), cât și pentru laride și rândunicile de mare. Rezervația este, de asemenea, un important refugiu de popas și hrănire pentru oaspeții de iarnă cât și pentru alte specii (îndeosebi în timpul migrației de toamnă), fiind și refugiul preferat al populației de gâște cu gât roșu în migrația lor diurnă.

Căi de Acces

- Prin DJ 222 și respectiv DJ 222C fiind situată între comunele Jurilovca și Murighiol.

1. Panoramă lac
2. Gâsca cu gât roșu

Gura Portiței

Gura Portiței este situată în sudul lacului Razim și nordul lacului Sinoe, cu un picior în Marea Neagră și cu celălalt în Delta Dunării.

Gura Portiței este un mic sat lipovenesc pescăresc, cochet și îngrijit, un tablou în alb, albastru, verde și culorile vii ale florilor. Gura Portiței reprezintă o adevărată oază de frumusețe, liniște, aer curat, apă cristalină, orizont deschis, dincolo de visele oricui; o lume de izolare și de început de lume.

Deși se află într-un loc izolat, Gura Portița este pregătită să primească pe oricine fiind complet amenajată din punct de vedere turistic.

Căi de Acces

- de regulă cu vaporașul, de la Jurilovca

1. Panoramă delta Dunării în zona Gura Portiței
2. Rădăcină de copac pe plajă
3. Flori specifice

Recomandări culinare

Datorită așezării geografice și a deschiderii către Marea Neagră, prin județul Tulcea s-au perindat de-a lungul timpului diverse popoare, unele din ele lăsându-și adânc amprenta în cultura locală.

Astăzi se regăsesc pe teritoriul Tulcei comunități de greci, ruși-lipoveni, turci-tătari și ucrainieni, comunități ce au influențat atât tradiția și obiceiurile cât și gastronomia locală.

Mâncărurile specifice județului Tulcea sunt cele pe bază de pește, însă și cele ale grupurilor etnice stabilite aici.

Cea mai răspândită rețetă este **borșul de pește**, ce se prepară diferit, în funcție de fiecare bucătar. Astfel borșul de pește lipovenesc se prepară din mai multe sortimente de pește, la care se adaugă cartofi, ceapă, morcovi, roșii, sare și este foarte gustos și sățios.

O altă specialitate lipovenească o reprezintă **chifteluțele de pește** (pește, ouă, ceapă, pătrunjel, mărar, sare și piper).

Din rețetele tradiționale ale lipovenilor, fac parte și specialități ce includ lactatele și ouăle:

Blinî - clătite cu urdă sau brânză - umplutura se face din urdă, ouă, smântână și verdețuri;

Kașnik sau psovnik (budincă de orez) se prepară cu foarte multe ouă (10-15) orez, ulei, lapte și zahăr;

Vareniki - colțunași cu brânză;

O altă rețetă pe bază de pește, specifică zonei Tulcea este **storceacul**, o ciorbă de sturioni preparată cu ceapă, morcovi, cartofi, ardei gras, sare și mărar ce se poate "drege" cu smântână amestecată cu ou.

Grecii stabiliți în Tulcea vin și ei cu o rețetă tradițională:

Corbanul - este în același timp ritual religios, dar și rețetă culinară. Măruntaiele berbecului se fierb și se amestecă cu orez, verdeață, ouă și cimbru. Cu această compoziție se umple berbecul ce se așează pe frunze de ștevie și se coace în cuptor de lut.

ISTRIA

LUNCAVIŢA - TULCEA - BABADAG - **ISTRIA** - CONSTANŢA - NEGRU VODĂ

Mândri de România

Rezervația științifică Grindul Lupilor

Parte a Rezervației Biosferei "Delta Dunării" în apropiere de ruinele cetății Histria, în comuna Mihai Viteazul, pe o suprafață întinsă se află Grindul Lupilor.

Întinsă ca o limbă de pământ ce uneşte lacurile Sinoe şi Zmeica, cu o suprafață mai mult plană, fără definirea precisă a dunelor de nisip, de-a lungul rezervației predomină mediul acvatic, care a favorizat dezvoltarea florei şi a faunei într-un stil asemănător stepelor est-europene, cu influențe mediteraneene.

Între cele două medii, adică cel acvatic şi terestru, se interpune zona mlăştinoasă, inundabilă, purtătoarea unei flore şi faune cu posibilitate de adaptare alternativă (apă, uscat).

Vegetația este în mare parte de stepă şi de sărătură, în zonele cu bălți temporare sau permanente, cea lemnoasă fiind amplasată în partea de nord-vest a rezervației.

Pe margini s-a dezvoltat o centură de papură şi stuf. Aceasta reprezintă un mediul ideal pentru aproximativ 300 de specii de păsări fiind un important refugiu de cuibărit şi hrană.

1. 5. Panoramă Grindul lupilor primăvara
2. Alcedo-Atthis
3. Şacalul
4. Apus de soare

Primăvara când apele sunt mari, Lacul Sinoe inundă suprafețe întinse, atrăgând o sumedenie de păsări, printre care călifarul roşu şi cel alb şi pelicani. În afara numeroaselor specii de păsări rezervația oferă adăpost şi unei specii mai rar întâlnită în țara noastră, şacalul.

Zona are de asemenea o importanță însemnată pentru reproducerea naturală a diverselor specii de peşti cum ar fi crapul, plătica sau şalăul.

Căi de Acces

- de pe DN 22/E 87 se face stânga pe DJ 225 Mihai Viteazu-Sinoie până la Canalul 2.

Biserica Sf. Treime și Sf. Mare Ierarh Nicolae din Istria

În cel mai vechi oraş de pe teritoriul României, Istria, se găseşte un monument religios cu o puternică încărcătură istorică.

Istoria spune că Biserica Sf. Treime – Sf. Nicolae a fost construită de 54 de familii de creştini ortodocşi, refugiaţi din sudul Basarabiei, datorită ajutorului primit de la comunitatea bulgară. Într-un final, în 1857, prefectul de Babadag, Asan Beiu a aprobat construirea unei biserici ortodoxe, impunând totuşi mai multe condiţii legate de arhitectura construcţiei: lăcaşul nu trebuia să fie mai înalt decât casele satului, fără turle, clopot şi clopotniţă. Toate acestea în ideea de a nu se deosebii de geamii. Prin urmare, temelia bisericii s-a turnat la 50 de centimetri sub nivelul caselor, pereţii fiind înălţaţi cu piatră adusă de la ruinele cetăţii Histria.

Construcția a fost executată de meşteri locali şi din Bulgaria, de la Tarnovo şi terminată în 18 august 1860. Orificiile din pereţii nepictaţi ai bisericii au rolul de a remedia lipsa acusticii datorate inexistenţei turlelor, iar în 1857 a fost gândit un sistem unic de sonorizare: au îngropat în ziduri 52 de amfore aduse tot din bogata cetate Histria. În 1862 Gheorghe Dobre Velicu şi echipa sa au executat catapeteasma şi uşile împărăteşti din lemn de stejar şi brad. Din opt stejari groşi au fost ciopliţi stâlpii şi grinzile.

Se pare că din Imperiul Otoman a fost adus numai pictorul Ştefan Zahariev care a pictat icoanele catapeteasmei, însa semnătura acestuia se regăseşte doar pe cea a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe.

Biserica prezintă o magică îmbinare între stilurile creştin şi oriental, de unde şi hramurile acesteia: Sfânta Treime şi Sfântul Mare Ierarh Nicolae din Istria. Te intrigă şi te fascinează forma de cruce cu faţada în stil oriental, micile ferestre din pereţi şi amforele de la picioarele tale, cupola sprijinită pe trunchiuri de stejar şi capiteluri de coloane antice greceşti luate din cetatea Histria.

Căi de Acces

- Str. Bisericii, colț cu str. Școlii, comuna Istria.

1. 2. Biserica Sf. Treime și Sf. Mare Ierarh Nicolae

Sfântul Ierarh Nicolae

Cetatea Histria

Prima colonie greacă de pe țărmul de vest al Mării Negre şi cel mai vechi oraş de pe teritoriul României, Cetatea Histria, se odihneşte pe malul lacului Sinoe. Conform istoriei, colonia greacă Histria a fost înființată în jurul anului 657 î.e.n. de către negustorii şi navigatorii greci care doreau relații comerciale cu populația geto-dacă, colonişti greci din Milet.

Băştinaşii ofereau miere, răşină, grâne, peşte sărat şi piei de animale, iar negustorii aduceau în schimb mirodenii, obiecte de podoabă, ulei de măsline şi vinuri.

Histria a cunoscut o frumoasă dezvoltare aproape 1300 de ani, ca multe alte oraşe cu deschidere la mare, începând cu sec. VII î.e.n. şi până în sec. VII e.n., perioadă din epoca romano-bizantină în care cetatea a fost distrusă de atacurile avaro-slave şi părăsită treptat de locuitorii săi. Evident, existența cetății a fost plină de suişuri şi coborâşuri, fapt care a dus la o dezvoltare în trepte.

Către sfârşitul sec. VI î.e.n. oraşul a fost distrus în mod semnificativ, astfel s-a ridicat un nou zid de incintă care reduce din suprafața oraşului. Histria a renăscut, acum avea un regim democratic, şi a intensificat activitățile de comerț.

Cetatea Histriei vede iarăşi lumina zilei în 1914, datorită săpăturilor arheologice realizate sub supravegherea istoricului şi arheologului Vasile Pârvan, moment în care s-a descoperit şi un bogat material arheologic: sculpturi, reliefuri, ceramică, sticlărie, obiecte de metal, inscripții, care sunt expuse în muzeul cetății.

Căi de Acces

- DJ226A Mihai Viterazu - Năvodari la S de Istria

1. 2. 3. Ruinele Cetății Histria

Rezervația științifică Corbu Nuntași

Parte a Rezervației Biosferei ”Delta Dunării”, rezervația este situată pe teritoriul administrativ al comunelor Istria şi Corbu.

Este poziționată la nord de Grindul Lupilor, la sud - est de Cetatea Histria - Grindul Saele, la sud de Grindul Chituc şi la vest de comunele Corbu, Nuntaşi, Istria.

Apele puţin adânci ale rezervației se remarcă prin bogăția lor în hrană, sărături şi locuri nisipoase, acestea fiind acoperite cu vegetație diversă.

Lacurile prezintă vegetație alcătuită din specii precum: penița, iarba de mare, broscarița, biomasa planctonică alături de o bogată vegetație bentonică, imensă sursă de hrană pentru animale acvatice. Flora terestră din jurul lacurilor este în mod special reprezentată trestie, papură şi rogoz. Vegetația halofilă, aflată pe terenurile sărăturoase, prezintă caprită, gherin - Sueda maritimă şi balanică.

Căi de Acces

- De pe DJ 226 aflată la sud de Istria pe partea stângă.

1. 2. Panoramă, rezervația Corbu Nuntași

Stârcul cenușiu

Peştera La Adam

Un alt obiectiv de interes din Valea Casimcei, Gura Dobrogei, este Peştera la Adam.

Printre multe alte locuri cu potențial speologic din această zonă, Peştera se deosebeşte prin importanța de ordin paelologic şi arheologic a zonei în care se situează.

Cu o suprafață de 5 ha, La Adam se află în topul peşterilor cu cea mai mare valoare istorică din Europa. Celebritatea ei se datorează şi unui altar vechi de peste 2000 de ani, închinat unui zeu trac al luminii cunoscut sub numele de Mithras. Cavitate subterană termală cu ape şi aer cald, temperatura acestora ajungând uneori şi la 45°C, peştera a început să prezinte interes cercetătorilor începând cu anul 1995. Astfel, s-au descoperit aici numeroase resturi fosile, printre care specii de mamifere cuaternare, precum şi un molar, identificat ca aparținând lui Homo Sapiens fossilis, locuitor al zonei cu 100.000 ani î.e.n.

Pe tavanul peşterii se găsesc stalactite lungi de 4-8 cm, ce oferă o imagine deosebit de frumoasă, pendulând în bătaia aerului cald.

Căi de Acces

- De pe DJ 226 se face dreapta către Nuntaşi, apoi stânga pe DN 22/ E87 pentru ca după aprox 9 km să se facă stânga pe un drum comunal pietruit până la Gura Dobrogei, peştera se află după traversarea localității, pe drumul dintre Gura Dobrogei şi Târguşor.

1. Peştera la Adam exterior
2. Gura peşterii

Peştera Gura Dobrogei

Una din frumusețile veritabile ale ținuturilor dobrogene, Peştera Gura Dobrogei se află într-o zonă extrem de bogată din punct de vedere speologic, în comuna Târguşor.

Se remarcă prin cele trei intrări şi galeriile sale care însumează o lungime de peste 480 m. Peştera mai poartă şi denumirea de „Peştera Liliecilor", deoarece oferă un mediu favorabil creşterii şi înmulțirii coloniilor de lilieci ce se adăpostesc în interiorul său.

Peştera are, de asemenea, şi o importanță istorică, cercetările efectuate scoțând la iveală mărturii ale activităților umane care datează încă din cele mai vechi timpuri. Aici au fost găsite unelte de silex paleolitic şi neolitic, fragmente de ceramică neolitică, dar şi obiecte mai recente din metal aparținând epocii fierului.

Căi de Acces

- De pe DJ 226 se face dreapta către Nuntaşi, apoi stânga pe DN 22/ E87 pentru ca după aprox 9 km să se facă stânga pe un drum comunal pietruit până în Gura Dobrogei. Peştera se află după traversarea localității, pe drumul dintre Gura Dobrogei şi Târguşor.

1. Peştera Gura Dobrogei exterior
2. Interiorul peşterii

Recifii Jurasici

Pe malul stâng al văii Casimcea, adăpostind specii rare de plante, se remarcă rezervația Recifii Jurasici Cheia Comună, prin valoarea ei mixtă, atât din punct de vedere geologic, cât și paleontologic.

Cu stânci ce ating dimensiuni de 30-40 m, întinse pe o suprafață de 3 km, de-o parte și de alta a șoselei, Masivul geologic Cheia oferă peisaje nebănuite, forme impresionante sculptate în natură, un lanț stîncos în formă de potcoavă, de unde se poate admira întregul teritoriu.

1. Recif Jurasic

Căi de Acces

- De pe DJ 22 (Târgușor-Cheia) la 8 km nord de comuna Târgușor.

Rezervația mixtă Dealul Alah Bair

Pe bătrânul deal aflat în partea de vest a localității Crucea, poate fi explorată rezervația Dealul Alah Bair.

Constituit ca rezervație naturală protejată, denumirea dealului provine din limba turcă veche și s-ar traduce „Muntele lui Allah", această denumire păstrându-se doar în literatura botanică, localnicii îl numesc „Muntele Băltăgeștiului".
Rezervație cu o deosebită importanță geologică, paleontologică și botanică, adăpostește specii rare și periclitate pentru flora României și oferă o impresionantă valoare peisagistică zonei.
O grămadă de popândăi curioși te întâmpină pe meleagurile acestui deal, iar mirosul de cimbrișor sălbatic îți încântă simțurile, zona căpătând un aspect aparte datorită calcarelor care apar în formă de insulă sau potcovă.
Mănunchiuri de ciucușoară și frumoasele flori de Limba Mării, precum și floarea de piatră împodobesc dealul înalt de 204 m, cel mai înalt vârf din județul Constanța, oferind o priveliște de neuitat asupra întregii Dobroge.

1. Peisaj Dealul Alah Bair
2. Navă veche în apropierea comunei Crucea

Căi de Acces

- Din Târgușor se merge pe DJ 225 spre localitatea Pantelimon traversând localitatea Mireasa, din Pantelimon se ia sud-vest DJ 226B și se intră pe DN 2A/E 60 și se face dreapta către comuna Crucea.

Reciful Neojurasic

La vest de pădurea Atârnați, pe un mic braț al Dunării, Veriga, se întinde Reciful neojurasic de la Topalu.

Complex coraligen apreciat cu mult timp în urmă ca fiind neojurasic, rezervația reprezintă cea mai clară secțiune de formațiuni coraligene de pe tot teritoriul României.

Cu o reală valoare mixtă, geologică şi paleontologică, rezervația trezeşte interesul a numeroşi specialişti din țară şi din străinătate, precum şi a turiştilor dornici sa vadă structuri unice în Europa, de mare interes ştiințific.

Calcarele coraligene din această rezervație conțin una din cele mai bogate asociații de corali jurasici din țară. Acest complex coraligen este constituit dintr-o succesiune de calcare diferențiate pe straturi.

Structura calcarelor coraligene masive de aici este asemănătoare cu cea a recifilor dezvoltați în zonele din fața Alpilor în marginea platformei epicontinentale hercinice, precum şi cu cele de tip Stramberg din Slovenia.

Căi de Acces

- Din comuna Crucea se continuă direcția pe DN 2A/E 60 până la intersecția cu DJ 223 de unde se face stânga către Tichileşti şi se continuă până la Topalu.

1. 2. Recifi Neojurasici

Cetatea Capidava

Făcând un scurt popas pe malul Dunării care urcă spre Galați, ne oprim la cetatea Capidava, un sit arheologic deosebit de frumos, fortificație cu ziduri groase şi înalte, încărcate de semnificație şi istorie.

Fortul a reprezentat o componentă importantă a sistemului roman defensiv din zona danubiano-pontică, construit la începutul secolului II e.n., pe vremea împăratului Traian.

Aflată pe un masiv stâncos, asigură o foarte bună supraveghere şi apărare, dispunând inclusiv de instalație portuară, magazii şi anexe. Cetatea a fost construită de detaşamente de soldați romani din legiunile a V-a Macedonica şi a IX-a Claudia, iar denumirea de Capidava înseamna „cetatea de la cotitură".

Castrul a fost ridicat lângă o aşezare băştinaşă preromană cu o poziție geografică strategică, permițând totodată comunicarea dintre dacii din Dobrogea şi cei din Câmpia Munteniei.

Ruinele cetății Capidava erau deja cunoscute folcloric, cu câteva secole în urmă, de vreme ce satul turcesc aflat aici - o colonie militară întemeiată în sec. XVIII, purta sugestiv numele Kala - Koy, tradus prin „satul cetății".

Căi de Acces

- De pe DJ 223 sud de Topalu.

Satul va fi populat după 1878 cu români. Nu doar cetatea este interesantă, dar şi împrejurimile, cu peisaj de tip luncă, cu o Dunăre lată şi frumoasă curgând alene, străjuită de movila abruptă care se ridică deasupra rămăşițelor vestice ale fortificațiilor.

1. 2. Ruinele Cetății Capidava

CONSTANȚA

LUNCAVIȚA - TULCEA - BABADAG - ISTRIA - **CONSTANȚA** - NEGRU VODĂ

Mândri de România

Topalu
Pantelimon
Grădina
Crucea
Cogealac
Săcele
Tîrguşor
Corbu
Nicolae Bălcescu
Siliştea
Seimeni
Mihail Kogălniceanu
Tortoman
CERNAVODĂ
NĂVODARI
Saligny
Mircea Vodă
Cuza Vodă
Castelu
Lumina
OVIDIU
MEDGIDIA
ZONA METROPOLITANĂ CONSTANȚA
Poarta Albă
MURFATLAR (BASARABI)
CONSTANȚA
Valu lui Traian
Cumpăna
Agigea
Peştera
Ciocârlia
Deleni
Adamclisi
Cobadin
Bărăganu
TECHIRGHIOL
EFORIE
EFORIE SUD
Mereni
Topraisar
Podişul Cobadinului
Tuzla
Independenţa
Amzacea
Costineşti
Dumbrăveni
23 August
Chirnogeni
Comana
Pecineaga
NEGRU VODĂ
Cerchezu
Albeşti
MANGALIA
Limanu

Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena

Biserica Sf. Împărați Constantin și Elena aparține din punct de vedere arhitectural stilului bizantin, fiind ridicată între anii 1882 - 1895 după un plan în formă de cruce iar în mijloc are o cupolă mare din cărămidă și piatră.

Pictura de interior aparține de asemenea stilului bizantin și a fost realizată de celebrul pictor Vermont.

În anul 1952, biserica a fost repictată de pictorul I. Taflan, iar în 2001 a avut loc restaurarea bisericii și refacerea picturilor. Biserica a fost sfințită de Patriarhul României Miron Cristea (1919-1939). Catapeteasma este sculptată în marmură bogat ornamentată cu motive decorative vegetale. Pictura, de factură neobizantină este executată în tehnică fresco, pe un fond de aur, de artistul plastic Nina Arbore.

Zidurile sunt placate la exterior, pe mai mult de jumătate din înălțime cu plachete de calcar lucrate în bosaj. Clopotnița, are o înălțime de 3 m, armonizând perfect cu întregul edificiu.

Căi de Acces

- Str. Mircea cel Bătrân, localitatea Cernavodă.

1. 2. Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena

Podul Carol I

Podul inaugurat în cadrul unor festivități la care a participat și regele Carol I, la data de 26 septembrie 1895, a fost construit după proiectul inginerului Anghel Saligny.

Podul peste Dunăre are o deschidere centrală de 190 m și 4 deschideri de 140 m, alături de un viaduct cu 15 deschideri de 60 m și se află la 30m peste nivelul apelor mari ale Dunării. Podul peste brațul Borcea cuprinde 3 deschideri de câte 140m și un viaduct cu 11 deschideri de 50m. Cu rampele de acces, cei 4087,95 m de poduri formau la acea vreme, cel mai lung pod din România și al doilea ca lungime din Europa.

Podul a fost folosit până în 1987, când a fost construit un pod nou, alături de cel vechi, care a fost dezafectat.

Căi de Acces

- Peste Dunăre în Cernavodă.

1. 2. Podul Carol I

Rezervația botanică și peisagistică Fântânița-Murfatlar

La 1 km sud de podgoria Murfatlar, pe o suprafață de 66,40 ha se găsește un adevărat tărâm de vis care adăpostește specii rare de plante, multe dintre acestea găsindu-se numai în Dobrogea.

Aici pot fi admirate circa 500 de astfel de specii, fiind o zonă în care se întrepătrund elemente cu origini diferite, predominând cele pontice, balcanice, continentale, submediteraneene şi eurasiatice.

Printre aceste specii deosebite ale rezervației Fântânița-Murfatlar se numără și inul dobrogean, spinul de Murfatlar, usturoiul, colilia şi zambila. Dintre speciile de animale caracteristice zonelor de stepă dobrogeană amintim dihorul de stepă, dihorul pătat, grivanul și broasca țestoasă dobrogeană.

1. Pădurice de pin
2. Drum forestier în rezervație
3. Floare de in

Căi de Acces

- De pe DN 3 care se intersectează cu DN 22C Cernavodă-Murfatlar, la sud de Murfatlar.

Mamaia

Situată în nordul orașului Constanța, Mamaia este un cartier al Constanței cu foarte puțini locuitori permanenți, fiind însă suprapopulată pe parcursul verii, datorită multiplelor atracții turistice ale stațiunii.

Mamaia este una din stațiunile cele mai mari din România având 8 km lungime. Plaja stațiunii este foarte lungă și are o lățime de până la 250 m, fiind acoperită cu un nisip foarte fin și prezintă diferențieri de-a lungul ei.

Plaja din partea de sud la intrarea în Constanța este mai îngustă și mai pietroasă, cea din centru este lată, aglomerată și este zona unde se organizează cele mai multe evenimente pe plajă. Plaja din partea de nord a stațiunii este cea mai bine amenajată și are nisipul cel mai bun.

Principalele atracții ale Mamaiei sunt centrul stațiunii, Satul de Vacanță și Lacul Siutghiol care s-au păstrat de-a lungul multor ani, încântând numeroase generații. În fiecare an, în timpul verii, în această stațiune se desfășoară Festivalul muzicii ușoare de la Mamaia. In centrul stațiunii sau zona Cazinoului, o frumoasă piațetă cu fântână arteziană și chioșc pentru orchestrele care susțin program artistic în fiecare seară, determină o mulțime de turiști să petreacă serile calde de vară aici.

1. Plajă din Mamaia
2. Jet - sky-ing

Satul de Vacanță este un loc pitoresc care găzduiește 31 de clădiri decorate în stil rustic, conform unei anumite regiunii din România pe care o reprezintă fiecare. Una dintre atracțiile satului de vacanță sunt suvenirurile din scoici. Acestea sunt lucrate manual din scoici adunate iarna de pe malul marii.

Lacul Siutghiol are o lungime de 7,5 km și o lățime de 2,5 km. Pe cele 1900 hectare ale sale se practică sporturi de apă precum schi nautic sau yachting. Lacul Siutghiol are o insulă calcaroasă, Ovidiu, cu o suprafață de 2 ha.

Mamaia dispune și de cea mai completă dotare dintre stațiunile de pe Litoral pentru sporturile nautice. Dealtfel Mamaia este cunoscută și pentru terenurile de tenis de bună calitate ceea ce face ca în fiecare sezon să se organizeze diverse turnee de tenis. Sporturile nautice pot fi practicate cu succes fie pe

mare (jet-sky-ing, plimbări cu barca,hidrobicicletă, etc.) cât și pe lacul Siutghiol unde se practică wind-surfing, yachting, ski-nautic).

La Mamaia se fac și plimbări cu deltaplanul cu motor sau parapanta tractată de o șalupă cu motor.

Căi de Acces

- Pe DN 3C spre Năvodari.

Marea Neagră

Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Construită în stil bizantin-românesc, de-a lungul a șase ani, 1905-1911, Biserica Adormirea Maicii Domnului se remarcă prin farmecul său aparte conferit de ferestrele cu vitralii în culori vii, înfățișând scene din viața Maicii Domnului și prin mozaicul exterior al fațadei.

Aceste vitralii au fost executate de Hugo Gross, la fabrica de oglinzi şi vitralii din Bucureşti.

În anul 1906, episcopul Dunării de Jos, Pimen Pretură, a pus piatra fundamentală la temelia edificiului. Planul catapetesmei a fost realizat de către arhitectul G. Mândrea, în timp ce sculptorul C.M. Babic din Bucureşti a realizat mobilierul și catapeteasma. Interiorul bisericii a fost pictat în stil renascentist de către pictorul D.Marinescu.

Biserica a fost restaurată ultima oară în primăvara - vara anui 2000.

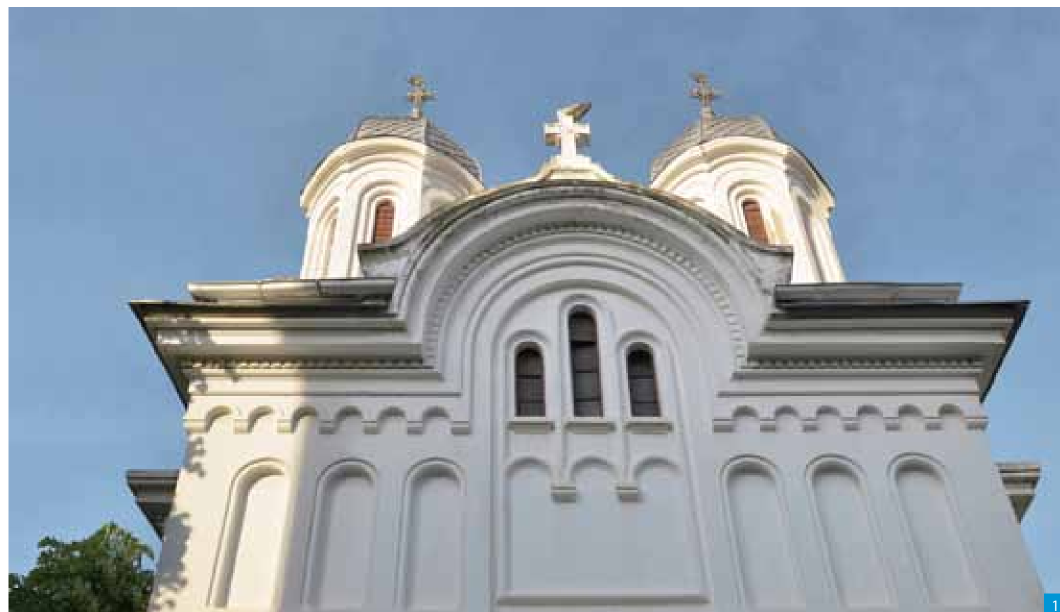
1. 2. Biserica “Adormirea Maicii Domnului”

Căi de Acces

- Str. Ion Lahovari nr. 18, orașul Constanța.

Biserica Bulgară „Sf.Nicolae”

Înălțată în anul 1889, interiorul bisericii bulgare Sf.Nicolae a fost pictat de către Ioanid Bătrânul, respectând stilul arhitectonic românesc.

Episcopia Tomisului a preluat această biserică bulgară din anul 1940, care aparținea cultului ortodox român.

Pentru a îndepărta inscripțiile din limba bulgară și pentru a reface toată pictura bisericii, Primăria Constanța a angajat pictorul de biserici Ion Musceleanu. Prin urmare, în perioada 1941-1946, când Catedrala Sfinții Apostoli Petru și Pavel a fost bombardată, a funcționat drept catedrală a orașului.

Începând cu anul 1961, odată cu demolarea Bisericii Luterane, comunitatea evanghelică luterană și-a ținut slujbele în acest lăcaș, pentru mai bine de zece ani, iar între anii 1975-1987 s-au ținut slujbe numai de hramul bisericii, pe 6 decembrie.

Căi de Acces

- Str. Maior Ghe. Șonțu nr. 7, orașul Constanța.

1. 2. Biserica „Sf.Nicolae”

Biserica Greacă „Metamorphosis”

După aprobarea sultanului Abdul Aziz de a contribui la ridicarea bisericii “Metamorphosis”, s-a realizat construcția acesteia ce urmează a fi finalizată în anul 1867, deși pe fațada ei este indicat anul 1868.

Biserica a fost ridicată respectând niște condiții impuse de la Constantinopol. Interiorul denotă tipul de biserică sală, acesta fiind împărțită longitudinal și transversal prin stâlpi poligonali cu capitel fitomorf prin care este sprijinită o arcadă și balcoanele pe trei laturi. Pictorul grec Aghiograf a fost adus la Constanța pentru a zugrăvi interiorul bisericii. În anul 1984 au fost înlocuite imaginile deteriorate realizate de acesta. Scările și pavimentul au fost realizate din marmură adusă din Grecia.

Biserica a primit de-a lungul timpului numeroase obiecte de cult costisitoare, achiziționate de la Constantinopol și de la Veneția și donate apoi de către credincioși. În 1947 a fost adăugat un turn clopotniță pe latura dreaptă a cărui semicupola se sprijină pe coloane scurte. Această construcție târzie tulbură simetria fațadei împărțită prin pilaștri cu capitel, în trei registre verticale.

Căi de Acces

- Str. Mircea cel Bătrân nr. 36, orașul Constanța.

1. Biserica Metamorphosis

Biserica Sf. Anton de Padova

Biserica cu hramul Sf. Anton a fost zidită între anii 1935-1937 pe locul unei capele de aceeași confesiune din 1885, după planurile și sub îndrumarea arhitectului Romano de Simon din București.

Edificiul actual este o bazilică, construită după modelul celor din nordul Italiei.

Este lucrată în cărămidă aparentă, în stil romanic, specific secolului al XIII-lea. Interiorul bisericii este, de asemenea, din cărămidă aparentă, fapt pentru care nu necesită și nici nu permite tencuirea bisericii.

Cele două galerii din interior sunt susținute de coloane de marmură și întrunesc capiteluri compozite.

1. 2. 3. Detalii arhitecturale
4. Biserica Sf. Anton de Padova

Căi de Acces

- Str. Nicolae Titulescu nr. 11, orașul Constanța.

Casa Alleon

Construită pentru bancherul Jean Gerard Alleon din dorința acestuia de a avea o casă aici, proiectul clădirii se datorează arhitectului grec Pelopidas D. Couppa, adus special de la Constantinopol.

Această clădire se găsește pe str. C. A. Rosetti și este caracterizată printr-un stil eclectic în care sunt îmbinate elemente victoriene și gotice de tip venețian. Are demisol, mezanin, etaj și este parțial mansardată. Cele două fațade principale ale sale sunt formate din două părți distincte, cea dinspre Aleea V. Canarache are în partea stângă un balcon pe colț - stil venețian – în timp ce, în cealaltă parte se află o mansardă cu fronton.

Denumită și „casa engleză", construcția este un monument interesant inclus pe Lista Monumentelor Istorice. Combinația de stiluri dă clădirii un aer interesant în timp ce, coloana dorică de la intrare, face ca aceasta să aibă și un aer elegant. Turistul care trece prin aceste locuri, va fi fermecat de arhitectura inedită a clădirii care poartă numele de Casa Alleon.

Căi de Acces

- Str. C. A. Rosetti nr. 7, orașul Constanța.

1. 2. Casa Alleon

Casa Bârzănescu

Construită după 1904, Casa Bârzănescu impresionează și iese în evidență prin stilul său Art Nouveau care îmbină structura neoclasică, unele elemente baroce și detaliile Secession. Ctitorul acestei clădiri este Ion Bârzănescu.

1. 2. Casa Bârzănescu

Intrarea este simplă și extrem de elegantă datorită elementelor de decor în formă de rozetă și celor din cărămidă aparentă aflate deasupra scărilor de la intrare. Toate acestea sunt completate de prezența frizei cu cercuri din partea stânga inferioară și a celei de cărămidă aparentă de sub cornișă, alături de terasa cu balustradă metalică sprijinită pe patru console masive.

Căi de Acces

- B-dul Elisabeta nr. 5, orașul Constanța.

Vila Șuțu și Casa Pâslă

Vila Șuțu situată pe strada 22 Decembrie 1989 a fost construită în secolul al XIX-lea, deasupra Portului Tomis.

Clădirea amplasată pe stâncă a fost ridicată în stil maur pe baza planurilor arhitectului Grigore Cerchez. Palatul Șuțu este o adevărată perlă de arhitectură. Sălile au plafoane policrome, de la portocaliu, până la bronzul auriu, cu încrustări de motive florale stilizate, iar pictura este realizată în ulei. Curtea vilei este foarte frumoasă, iar scara în spirală predomină întregul design al acesteia.

Casa Pâslă situată pe Bulevardul Elisabeta numărul 2, este un imobil deosebit, construit în anii 1901-1903.

Această clădire se remarcă prin îmbinarea elementelor romanice cu cele brâncovenești. Astfel, o caracteristică cu totul deosebită este mansarda ieșită în afară care are ca suport console (elemente decorative romanice). Elementele brâncovenești se remarcă prin brâul de cărămidă aparentă. Planurile de construcție ale imobilului au fost inspirate de proiectele lui Anghel Saligny.

1. 2. Vila Șuțu
3. Casa Pâslă

Casa Pilescu

Ctitorită de persoana care îi dă și numele, dr.Nicolae Pilescu, medic comunal în anul 1911, Casa Pilescu este o clădire impresionantă și deosebit de frumoasă prin elementele decorative care ies în evidență.

Construită în stil eclectic în anul 1903, îmbină elemente neoclasice, rococo și Art Nouveau.
Clădirea este construită pe două nivele, dispuse asimetric. Imobilul se deosebește prin cele patru ferestre-uși tripartite în arc turtit de la parter, încununate deasupra cu elemente decorative, ghirlande, bolțari, volute. Toate aceste ferestre dau în câte un balcon aflat pe consolă care se remarcă prin decorația cu motive rococo, alături de feroneria realizată cu deosebită îndemânare.
Pentru o perioadă, clădirea a fost sediul Băncii Cerealiștilor, pentru ca în prezent să adăpostească reședința arhiepiscopală.

1. 2. Casa Pilescu

Căi de Acces

- B-dul Elisabeta nr. 21, orașul Constanța.

Casa Șomănescu

Este o clădire cu totul deosebită de la începutul secolului XX, fiind denumită astfel după proprietarul său de atunci, Sava Șomănescu.

Fiind nevoită să respecte în mod obligatoriu aliniamentul stradal, casa a fost construită în stil eclectic, precum marea majoritate a clădirilor construite în acea perioadă de timp și îmbină armonios elemente rococo cu cele Art Nouveau.

Forma sa este una disimetrică, fiind alcătuită din trei corpuri în rezalit (porțiune de zid ieșită din linia fațadei pentru a prezenta o anumită structură a planului clădirii). Nici o fereastră nu se repetă în formă, fiecare având forma sa specifică. La intrarea laterală se remarcă o bogată decorație rococo, stil care se regăsește și la lucarne, reliefate prin anumite motive decorative specifice.

Căi de Acces

- B-dul Elisabeta nr. 17, orașul Constanța.

1. 2. Casa Șomănescu
3. Detaliu arhitectural

Casa Căpitan T. Stănescu

Construită în anul 1913, clădirea a fost realizată după planurile arhitectului Adolf Linz, care, pornind de la o structură neoclasică, a realizat o clădire cu demisol și parter în stil eclectic.

Fațada principală dinspre strada Marc Aureliu este plasată cu spatele spre mare și are o ușă dreptunghiulară. Deasupra ușii se observă monograma proprietarului, „T.S.", care este încadrată într-o formă trapezoidală cu decorațiuni florale, fiind aflată deasupra unei ferestre semicirculară, înaltă, sprijinită pe consolă. Această structură este flancată de pilaștri decorați care se continuă și la nivelul acoperişului.

Deasupra ușii este proiectată o deschidere de formă elipsoidală care este încadrată de un câmp dreptunghiular împodobit cu decorații de factură neoclasică, cum sunt coronițele și crengile de laur.

Ferestrele au o formă asemănătoare celor de pe vapoare, sunt dreptunghiulare, disimetrice, fiind amplasate și decorate într-un stil unic ce dă un farmec deosebit acestei construcții.

Căi de Acces

- Str. Marc Aureliu nr. 10, orașul Constanța.

1. 2. Casa Căpitan T. Stănescu

Casa cu bowindouri

Ctitorită de avocatul C.Serienescu, în anul 1911, imobilul impresionează prin stilul Art Deco, prin elementele sale constructive și decorative.

Clădirea se remarcă prin cele două bowindouri de secțiune poligonală cu semicalote aflate pe întreaga secțiune verticală a clădirii care îi sunt caracteristice. Toate acestea sunt încununate de feroneria ferestrelor care încorporează motive Art Nouveau.

Planurile clădirii au fost realizate de C. Michaescu.

1. 2. Casa cu bowindouri

Căi de Acces

- Piața Ovidiu nr. 4, orașul Constanța.

Muzeul de Istorie Națională și Arheologie

Piatra de temelie a fostului Palat Comunal, astăzi Muzeul de Istorie Națională și Arhelogie este pusă la data de 22 mai 1912, de către moştenitorul tronului, Principele Ferdinand. Edificiul a fost ridicat prin desfiinţarea străzilor Neptun şi Thetis.

Fortuna cu Pontos, doi protectori ai oraşului şi portului, gânditorul de la Hamangia şi femeia sa - arta neolitică descoperită la Cernavodă.

Căi de Acces

- Piața Ovidiu nr. 12, orașul Constanța.

Clădirea monumentală care în prezent găzduieşte Muzeul de Istorie Națională și Arheologie a fost construită de către arhitectul Vasile Ştefănescu.

Construcția masivă şi impunătoare se înscrie în seria edificiilor publice construite în stil neoromânesc.

Intrarea şi cele două ferestre ale corpurilor laterale mai avansate au ancadramente din piatră.

Orizontalitatea riguroasă a clădirii este subliniată printr-un brâu masiv de piatră brută.

Muzeul de Istorie Națională şi Arheologie din Constanța este a doua instituție de acest fel din România (după cea din Bucureşti), având un patrimoniu impresionant şi o bună reprezentare a istoriei Dobrogene din paleolitic şi până în prezent.

Dintre exponatele celebre amintim Şarpele Glycon, divinitate a casei şi familiei,

1. Fațada Muzeului de Istorie
2. Şarpele Glycon
3. Interiorul muzeului

Casa cu lei

Casa cu lei a aparținut unui comerciant armean de cherestrea Dircan Emirzian, membru marcant al Comunității Armene, fiind construită la inițiativa sa între anii 1898-1902 în stil renascentist italian.

Este o clădire impunătoare care inspiră eleganță, stil și măiestrie prin stilul său cu totul aparte care îmbină elemente eclectice cu cele genoveze. La intrare se remarcă prin cele patru coloane pe ale căror capiteluri se află câte un leu sculptat în piatră, elemente de fastuozitate. În 1921, imobilul a fost sediu de bancă, pentru ca din jurul anului 1930 să nu mai aparțină proprietarului său de drept. Astfel, a urmat să găzduiască centrala telefonică de execuție a celor care lucrau la canalul Dunăre-Marea Neagră, din momentul în care s-au început lucrările la acesta.

Ulterior clădirea a fost renovată pentru ca din 1977 să adăpostească saloanele restaurantului Casa cu lei. De asemenea, istoria clădirii ascunde numeroase povești mai mult sau mai puțin secrete, după cum mărturisesc locatarii zonei. Cele mai celebre dintre acestea sunt cele legate de iubirea/începutul iubirii pentru artă a marelui colecționar român de artă, Krikor Zambaccian, alături de numeroasele povești de dragoste clandestine. În prezent, imobilul necesită lucrări de reabilitare.

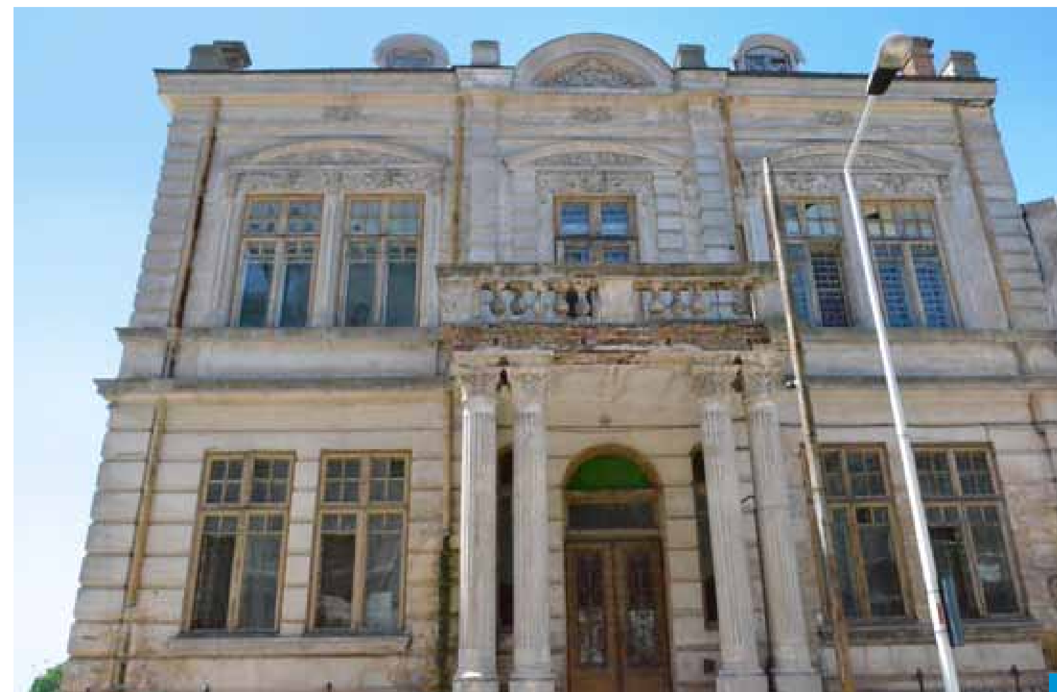
Căi de Acces

- Str. Dianei nr. 1, orașul Constanța.

1. Fațadă Casa cu lei
2. Detaliu fațadă Casa cu lei

Casa Manicatide

Construită în 1899 în stil eclectic, încorporând și elemente de decorație clasicizantă, casa poartă numele ctitorului său Take Manicatide, comerciant de profesie. Planurile casei au fost realizate de arhitectul H. N. Mangoianu.

Imobilul are trei nivele, subsol, parter și etaj, iar fațadele sale sunt organizate simetric, pe console cu motiv floral, după axa redată de intrarea clădirii cu trepte și coloane care susțin un balcon deasupra. Aceste coloane sunt de ordin compozit, canelate, iar balconul are un aspect deosebit datorită baluștrilor. Pentru ambele nivele au fost construite câte două ferestre cu bază comună, profilată, de o parte și de alta a acestora.

Căi de Acces

- Str. Nicolae Titulescu nr. 36, orașul Constanța.

1. 2. Fațadă Casa Manicatide

Casa Theiler

Casa a fost construită în anul 1926 de cel care îi dă și numele, Albert Theiler, pe ruinele fostului Hotel Metropol, demolat după război.

Arhitectura și caracteristicile imobilului au fost păstrate până în prezent, fiind alcătuit din subsol, parter și două etaje.

Fațada clădirii este mai sobră, având o orizontalitate marcantă. Intrarea principală este specială datorită coloanelor și stâlpilor adosați care ies în evidență, este și foarte spațioasă, și denotă o decorație terminală simplă.

Pilaștrii adosați cu capitel compozit încadrează ferestrele centrale de pe cele două etaje.

Căi de Acces

- Str. Nicolae Titulescu nr. 12, orașul Constanța.

1. 2. Casa Theiler

Casa Theodor Russo

A fost construită de pictorul grec Theodor Russo, la sfârșitul secolului al XIXlea.

Arhitectura clădirii este influențată de stilul neoclasic al arhitectului Pelopidas Couppa.

Construită pe patru nivele, clădirea are un subsol și o mansardă mai înalte. Soclul a fost realizat din piatră de extracție medievală. Ușile de la intrare sunt de lemn și au decorație neoclasică cu denticuli și capitel, loc în care se află inscripționată monograma „TR".

Imobilul se remarcă prin simetria sa pe verticală, accentuată cu ajutorul ferestrelor. Fiecare fereastră de la parter are câte un fronton cu acrotere (soclu așezat pe un fronton pentru a susține statui, vase sau alte ornamente) susținut de cariatide în partea sa superioară.

Deasupra acestora există ferestre cu arhitravă (element de construcție – caracteristic arhitecturii clasice – care constituie partea inferioară a antablamentului și care se sprijină pe capitelul coloanei sau pe zid) susținută de console - cariatide, din aceeași serie tipologică.

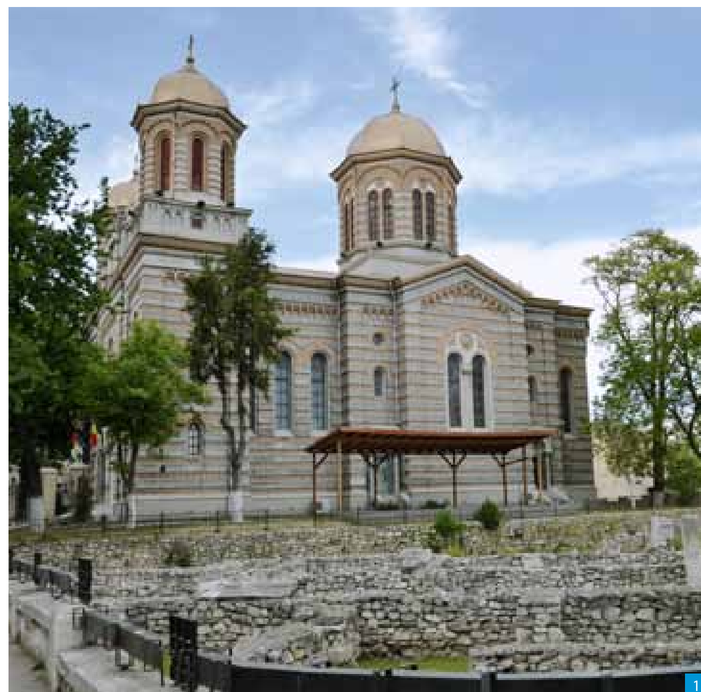
Deasupra ușilor de intrare, se remarcă două balcoane cu feronerie simplă care sunt susținute lateral. Este scoasă în evidență o cornișă susținută pe console cu volute și o friză îngustă cu frunze. La etaj, între ferestre se poate identifica, greu lizibilă, o inscripție în limba greacă.

Căi de Acces

- Str. C. A. Rosetti nr. 6, orașul Constanța.

1. Casa Theodor Russo

Catedrala Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Catedrala Sf. Petru și Pavel a fost construită în stil greco-roman, fiind realizată din cărămidă presată, iar turnul acesteia are 35 m. După aproape zece ani de la terminarea edificiului, la 22 mai 1895, biserica a fost sfințită cu hramul Sfinților Petru și Pavel.

Arhitectul Ion Mincu a executat decorul interiorului în stil românesc (mobilier, catapeteasmă, sfeşnice împărăteşti și candele), iar pictorul George Demetrescu Mirea a realizat fresca, alături de pictorul Oscar Obedeanaru care a realizat numai portretele regelui Carol I şi al reginei Elisabeta.

În anul 1922, catedrala a fost supusă primelor renovări și reparații după ce a fost grav avariată în timpul războiului. Din păcate, în anul 1941, lăcașul de cult suferă noi deteriorări, datorate celui de-al doilea război mondial, la nivelul acoperișului, zidăriei și al picturilor. A fost repictată în stil neobizantin cu decorațiuni și motive naționale românești de pictorul profesor Gheorghe Popescu și de Niculina Dona de la Vrancea. Biserica se redeschide în 1951.

Catedrala adăpostește în prezent moaștele Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, aduse din Orientul Apropiat de către Preotul Dimitrie Popescu în anul 1931, moaștele sfinților Epictet și Astion, descoperite la Halmyris în anul 2001și icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Catedrala are statut și regim de mănăstire din anul 2002.

Căi de Acces

- Str. Nicolae Titulescu nr. 12, orașul Constanța.

1. Catedrala Sf. Apostoli Petru și Pavel

Teatrul Elpis

Construit la sfârșitul secolului al XIX-lea, la cererea lui N. Capsida, Teatrul Elpis este o clădire specială de culoare vișinie care își trezește numeroase curiozități.

La parterul clădirii se găsesc trei intrări, două identice şi una mai mică, intrarea principală fiind decorată cu o friză îngustă bazată pe meandrul grec şi deasupra cu o caseta dreptunghiulară, care conținea forme geometrice. Uşile şi ferestrele parterului erau despărțite prin bosaje de tencuială în formă de pilastru cu capitel îngust.

Cornișa era decorată cu inscripția „Comunitate elenă", iar deasupra se află anul finalizării construcției. Clădirii supraetajate i s-au adăugat în 1919, o altă parte laterală și o altă fațadă principală, către curte, în alcătuirea căreia 4 coloane simple sprijină pe toată lățimea vestică un fronton monumental, fără inscripție sau decorație.

Căi de Acces

- Str. Aristide Karatzali nr. 16, orașul Constanța.

1. Sala de teatru
2. Fațada teatrului

Întreprinderea Minieră Constanța

Această clădire se remarcă prin evoluția interesantă a modului în care a fost utilizată.

Întâi, înainte de 1903, antreprenorul Gr.Gheorghiu decide să facă din construcția aflată în locul respectiv un hotel și astfel apare Hotelul Splendid. În timp i se schimbă denumirea în Panaioti, pentru ca din 1909 să devină Cabaretul Britania.

De la hotel, restaurant și cabaret, imobilul ajunge să găzduiască baroul de avocați care devine proprietarul de drept al acestuia, dar și alte instituții și întreprinderi. Toate aceste schimbări, mutări, relocări au dus la transformări semnificative și chiar deteriorări ale imobilului, acestea culminând cu schimbările dintre 1974-1977, realizate pentru a reamenaja clădirea în scopul găzduirii birourilor Întreprinderii Miniere.

Ca stil arhitectural și de design, clădirea se remarcă prin elementele decorative eclectice și cele de Art Nouveau. Elementele de decorație evidențiază pilaștrii de pe cele două nivele și ferestrele cu ancadramente dreptunghiulare.

Căi de Acces

- Str. Nicolae Titulescu nr. 7, orașul Constanța.

1. 2. Intreprinderea minieră Constanța

Moscheea Carol I

Moscheea a fost construită pe locul unei foste geamii, Mahmudia (din 1822-1825), la inițiativa regelui Carol I și din banii statului român, între 1910-1913.

Inițial s-a numit Moscheea Carol I și ulterior fiind redenumită Moscheea Mahmud al II-lea. Din vechea moschee s-a mai păstrat minaretul în stil maur.

Moscheea Carol reprezintă o îmbinare a stilui egipteano-bizantin cu inserții arhitecturale românești, ce fac din acest edificiu un unicat arhitectonic. Soclul este placat cu piatră cioplită din Dobrogea, din vechea geamie Mahmudia păstrându–se doar mihrabul (altarul) lucrat în stil maur. Sala de rugăciune e simplă, în religia islamică neexistând icoane, singurele ornamete fiind câteva picturi murale la cupola cea mare și la cele patru arcade.

Moscheea se compune din 2 părți: o curte interioară cu două portice în care credincioșii se pot adăposti și își pot spăla picioarele, înainte de a-și începe rugăciunea. Suprafața totală este de 450 m^2, înălțimea cupolei de 25 m cu diametrul de 8 m, iar înălțimea minaretului de 37 m.

În Moschee este găzduit faimosul covor primit ca donație din partea Turciei. Acesta provine din insula Ada Kaleh și are o vechime de peste 200 de ani. Construcția este din piatră și cărămidă, exceptând cupola și minaretul care sunt din beton armat. Portalul principal este din piatră de Dobrogea, iar ușa de marmură neagră cu încrustații de bronz. Coloanele interioare sunt din marmură de Câmpulung (Mateias). Vârfurile cupolei și minaretul sunt acoperite cu versete din Coran, pe un fond auriu, iar restul pereților sunt îmbrăcați în faianță galbenă și verde.

Căi de Acces

- Str. Crângului nr. 1, orașul Constanța.

1. Moscheea Carol I

Geamia Azizia sau Hunchiar

Geamia Azizia sau Geamia Hunchiar (sultan) a fost construită de sultanul Abdul Aziz și reprezintă una dintre importantele mărturii ale cultului musulman din zona Dobrogei, fiind construită în 1860.

Este o clădire construită din piatră, care se caracterizează prin simplitatea arhitecturii și designului său în stil maur, cu sanctuarul în formă de pătrat. În interior se observă elemente de ornamentație orientală. Aflate deasupra geamiilor greoaie și groase, minaretele de piatră, sprintene și rotunde, se înalță subțiri și albe, și se remarcă prin faptul că nu au ferestre, ci doar o scară interioară de acces la balconul cu rol ceremonial.

Căi de Acces

- B-dul Tomis nr. 41, orașul Constanța.

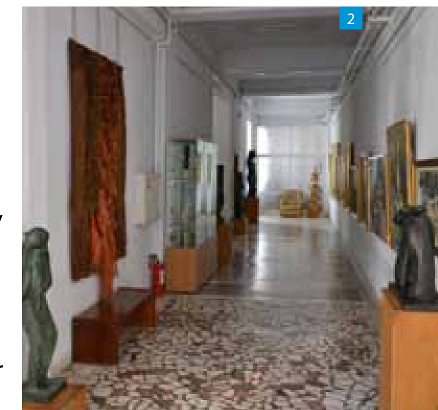
1. 2. Geamia Azizia sau Hunchiar

Muzeul de Artă

Decorațiile exterioare în stil neoclasic ale clădirii s-au îmbinat perfect sub pana arhitectului Ion Socolescu, clădirea fiind construită între anii 1891-1893 după planurile sale.

Imobilul a adăpostit prima școală românească din Constanța, iar din anul 1961 este sediul Muzeului de Artă. Muzeul de artă este amenajat în două cladiri, dintre care una a reprezentat prima școală românească și este locul unde se păstrează adevărate bijuterii ale artei românești (pictură, sculptură) aparținând unor artiști precum Nicolae Grigorescu, Theodor Aman, J. Steriadi, Ion Andreescu, Cornel Medrea, Dimitrie Paciurea, Ion Tuculescu, Ion Jalea, Vida Gheza, Theodor Pallady, Corneliu Baba. Muzeul are astăzi un patrimoniu de peste 7300 de opere de artă românească modernă și contemporană – pictură, sculptură, grafică, și artă decorativă (ceramică, porțelan, tapiserie, mobilier) alcătuit în baza colecției provenită de la Pinacoteca primăriei orașului și prin achiziții, ca rezultat al unei politici coerente și al unor judecăți de valoare ferme.

Căi de Acces

- B-dul Tomis nr. 82, orașul Constanța.

1. 2. Sălile muzeului
3. Vas din marmură

Muzeul de Artă Populară

Monument de arhitectură, clădirea care găzduieşte muzeul datează din 1893 şi a fost iniţial clădirea primăriei.

Faţada edificiului are un portic etajat cu balcon zidit şi ornamentat în casete, la care se accede printr-o uşă-fereastră cu arcadă împărţită printr-o colonetă. Linia acesteia se bifurcă închizând arcada şi deschizând un arc în acoladă, terminat printr-un medalion central.

Muzeul cuprinde colecţii de artă populară: ceramică, icoane pe lemn şi sticlă, metal, port popular, scoarte, ţesături, textile şi podoabe. Obiectele pentru uz gospodăresc din ceramică, lemn, metal se caracterizează printr-o mare bogăţie tipologică.

Motivele florale, vegetale, zoomorfe, antropomorfe, alternate cu dungi de lăţimi diferite creează compoziţii ornamentale specifice. Ţesăturile din lână pentru decor sau uz gospodăresc au compoziţia ornamentală bazată pe alternarea de motive geometrice alese, distribuite uniform şi continuu.

Căi de Acces

- B-dul Tomis nr. 32, oraşul Constanţa.

1. Ouă încondeiate pe ştergar cu motive populare
2. Faţada muzeului

Palatul Arhiepiscopiei Tomisului

Planurile arhitectului Ion D. Enescu stau la baza impresionantei clădiri a Palatului Arhiepiscopiei Tomisului, construită în stil neobizantin între anii 1928-1932.

Clădirea palatului este structurată în adâncime, astfel încât este construită paralel cu biserica şi cu strada Arhiepiscopiei, iar dimensiunile sale fascinează orice privitor.
Palatul are 2 faţade, 4 nivele, pilaştri de ordin colosal, ferestre semicirculare, dreptunghiulare şi în arc frânt, grupate câte trei la ultimul nivel. Ancadramentele ferestrelor de la parter sunt realizate în stil românesc, ceea ce dă un aspect deosebit întregii construcţii.

1., 2 Palatul Arhiepiscopiei Tomisului

Căi de Acces

- Str. Arhiepiscopiei nr. 23, oraşul Constanţa.

Prefectura - astăzi Cercul Militar

O primă menţiune despre Palatul Administrativ (Prefectura), datează din 1892 şi se referă la negocierile între Primărie şi Dna. Baratz, pentru a-i cumpără proprietatea de pe str.Traian, necesară construirii edificiului.

Acoperişul înalt are două lucarne prinse în structura unui element ornamental. Dispusă pe două nivele, de dominantă orizontală, clădirea este sobră, cu o scară monumentală care conduce către o uşă prevăzută cu arcadă în plin centru susţinută pe console puternic reliefate. Forma ancadramentului este reluată la cele două ferestre ale corpului central.

Un balcon pe console, cu motive decorative în casete devine elementul expresiv important. Cele trei deschideri dreptunghiulare mari sunt subliniate printr-un brâu, care înscrie în derularea sa, trei frontoane. Traveele laterale păstrează forma ferestrelor.

Căi de Acces

- Str. Traian nr. 31, oraşul Constanţa.

1.2. Prefectura

Şcoala de Marină - astăzi Muzeul Marinei Române

Muzeul Marinei Române este găzduit de o clădire construită în anul 1909, când la Constanţa a fost înfiinţată Şcoala Superioară de Marină, prima instituţie de învăţământ superior din Dobrogea.

Proiectul a reprezentat în epocă un program arhitectural de avangardă, pentru construcţiile destinate învăţământului.

Evoluţia navigaţiei în antichitate este ilustrată cu ajutorul unor hărţi în piatră, mulaje de pe Columna lui Traian, machete de corăbii greceşti şi romane, ancore originale, amfore. Mai sunt prezentaţi luptătorii daci şi romani în mărime naturală sub forma unor manechine foarte bine executate.

Perioada medievală este reprezentată de doi mari conducători: Mircea cel Bătrân şi Ştefan cel Mare. Pentru a reprezenta această perioadă

sunt expuse o machetă a „pânzarului moldovenesc" - corabie construită în țara noastră şi o „monoxilă" – mijloc tradițional de navigație pe Dunăre şi râurile mai mici, construită din trunchiul unui singur copac – datând din secolul al XV-lea.

De asemenea, mai sunt expuse traseele originale de navigație.

Colecția de ancore şi timone este prezentă în întreg muzeul. Sunt expuse ancore din lemn, fier şi oțel. Cea mai veche timonă din muzeu este cea de pe Crucisatorul "Elisabeta", construit în Anglia în anul 1888.

Decorația fațadei este marcată de influența neoromânească, stil arhitectonic consolidat la începutul secolului al XX-lea, care se exprimă prin profilarea ferestrelor, prin ancadramente, glafuri, medalioane.

Căi de Acces

- Str. Arhiepiscopiei nr. 23, orașul Constanța.

1. Tuburi lans-torpile
2. Ancoră
3. Fațada muzeului
4. Tun
5. 6. Nave de război

Tribunalul - Palatul Justiției

Clădirea actuală a Tribunalului Constanța a fost edificată în perioada 1904-1906, în scopul de a deveni reşedința de vară pentru familia regală, după cum atestă documentele din epocă.

Cunoscut de-a lungul timpului drept Palat Regal, imobilul intră în administrarea Ministerului Justiției în anul 1922 şi este inaugurat ca noul sediu al Curții de Apel Constanța la 16 septembrie 1923.

Gradul avansat de deteriorare a determinat începerea lucrărilor de consolidare şi de reparații capitale în luna octombrie 2001, lucrările derulându-se pe o perioadă de doi ani.

Pe lângă imperativul restaurării elementelor de arhitectură veche ale clădirii clasificate ca monument istoric, lucrările au vizat, totodată, creşterea funcționalității şi asigurarea cerințelor de modernizare necesare unei instanțe de judecată.

Căi de Acces

- Str.Traian nr. 35, oraşul Constanța.

1. Tribunalul
2. Detaliu arhitectural

Farul Carol I

Aflat în incinta portului Constanța, Farul Carol I a fost montat într-un turn de piatră, cu o înălțime de 21.75 m.

A fost decorat cu basorelieful regelui Carol I pe fațada dinspre sud şi cu basorelieful Împăratului Traian pe fațada dinspre nord, iar pe latura de vest este o inscripție dedicată regelui Carol I. Farul a fost inaugurat la 27 septembrie 1909 odată cu deschiderea portului Constanța.

Construcția Farului mare (Farul Alb) are loc între anii 1909-1910.

Căi de Acces

- Situat în Portul Constanța, dana 0, în larg, oraşul Constanța.

1. 2. Farul Carol I

Rezervația botanică Dunele Marine

Unică în țară și în România, rezervația de dune marine adăpostește specii de plante foarte rare.

Rezervația are și o valoare arheologică, dunele formându-se prin depunerea continuă a nisipului adus de vânt din direcția nord, dinspre un vechi golf marin ocupat azi de Lacul Agigea.

În puține locuri din țară se găsesc într-un spațiu atât de restrâns un număr atât de mare de specii de plante de nisip caracteristice litoralului atlantic, mediteranean și caspic sau chiar întregului țărm pontic. Unele plante dintre acestea sunt unice pe continentul european.

Printre speciile floristice reprezentative ale rezervației găsim: ciucușoara de nisip, cârcelul de nisip și volbura de nisip.

Rezervația adăpostește și o faună de nevertebrate și vertebrate interesantă, dintre care pot fi menționate: leul furnicilor, călugărița - dintre nevertebrate, și broasca țestoasă dobrogeană, șopârla de stepă, vrabia negricioasă și alte specii de păsări, dintre vertebrate.

1. Rezervația botanică Dunele Marine
2. Stufăriș

Căi de Acces

- De pe DN 39 A care se intersectează cu DN 39/E 87 Constanța - Agigea - Eforie Nord.

Rezervația zoologică Lacul Agigea

Pe teritoriul comunei Agigea se află un adevărat univers faunistic, de un farmec sălbatic, aici fiind descoperite între 5.000 - 10.000 de exemplare de păsări, multe dintre acestea foarte valoroase.

Din nefericire, în prezent, toate aceste specii au de suferit datorită distrugerii habitatului natural (vegetația stuficolă fixată de-a lungul țărmului nordic și spre coada lacului) ca urmare a construirii canalului Dunăre - Marea Neagră și transformarea lacului într-o amenajare piscicolă.

1. Cufundar cu gâtul roșu
2. Nufăr
3. Scorpena Scropha

Căi de Acces

- De pe DN 39/E 87 Constanța - Agigea - Eforie Nord.

Biserica de lemn „Adormirea Maicii Domnului"

la Techirghiol, în anul 1951, în incinta casei de odihnă a preoților şi angajaților Patriarhiei. Casa de odihnă înființată de Patriarhul Miron în anul 1928, fiind renovată şi redimensionată între anii 1965-1967 şi 1974-1977 de Patriarhul Justinian.

În incintă se mai află un cămin arhieresc, o bază de tratament proprie, fântâna Sfântului Pantelimon, cu statuia de bronz a acestuia, executată de sculptorul dobrogean Ion Jalea, precum şi muzeul „Mărturii de viață creştină pe pământul Dobrogei".

Căi de Acces

- De pe DN 38/E675 Constanța - Agigea - Techirghiol.

Construită înainte de 1877, biserica a fost ridicată în tehnica paiantei.

Tehnica Paiantei este un sistem de construcție a pereților unor case, care constă dintr-un schelet de lemn având golurile umplute sau acoperite cu diferite materiale - împletituri de nuiele ori şipci tencuite cu lut, chirpici etc.

Prin urmare, are o structură de lemn având stâlpi de lemn, înfipți în pământ şi pereți izolați cu chirpici şi pământ bătut.

În anul 1934, regele Carol al II-lea a dus aceasta biserică la stâna Sfânta Ana din Bucegi. Patriarhul Justinian a mutat-o

1. Biserica de lemn „Adormirea Maicii Domnului"

Eforie Nord

Situată în extremitatea de S-E a României, pe țărmul Mării Negre, între Agigea, la nord (5 Km), şi Eforie Sud, la sud (2 km), Eforie Nord este o stațiune cu regim balneoclimateric permanent.

atingând în unele locuri chiar şi înălțimea de 25 m, potrivită pentru promenadă.

Plaja stațiunii atinge cam 3km lungime şi lățimi de 20 - 100m. Intrarea în mare este lină în unele locuri cu nisip fin, alteori cu nisip şi pietre mici.

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța – Vama Veche sau din Techirghiol pe DJ 383.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia, gara Eforie Nord (www.infofer.ro)

1. 2. Panoramă, marea la Eforie Nord

Stațiunea este recomandată pentru tratamentul afecțiunilor reumatice, dermatologice şi ale sistemului osos.

Plaja din Eforie Nord beneficiază de o porțiune mai îngustă în nord, mărginită de o faleză înaltă, spectaculoasă,

Eforie Sud

Situată pe fâșia de litoral cuprinsă între Marea Neagră și Lacul Techirghiol, la 8-20 m peste nivelul mării.

Eforie Sud este o localitate și stațiune liniștită cu străzi largi, cu vegetație arborescentă bogată, cu numeroase case și vile și hoteluri.

Plaja din Eforie Sud este îngustă din cauza eroziunii permanente și se întinde pe o lungime de 2 km. Faleza din Eforie Sud este cea mai înaltă de pe întreg litoralul românesc iar accesul pe plajă se face pe scări amenajate special. Nisipul de scoici are farmecul său personal.

Stațiunea Eforie Sud este cunoscută de asemenea pentru baza de tratament în aer liber de pe malul Lacului Techirghiol unde se fac împachetări cu nămol rece.

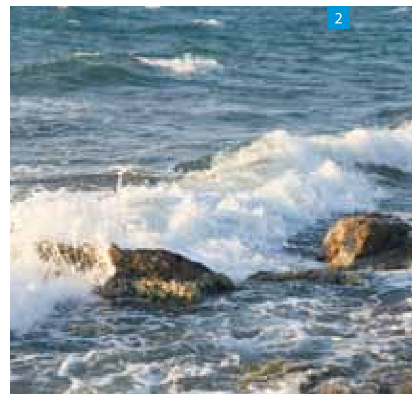
Aici se pot trata afecțiuni reumatice, dermatologice, limfatice, anemii secundare, rahitism, decalcifieri. În Eforie Sud există și un Sanatoriu pediatric care tratează în principal rahitismul.

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia, gara Eforie Sud (www.infofer.ro)

1. Plaja la Eforie Sud
2. Marea la Eforie Sud

Malul Mării Negre

Costinești

Stațiune situată în zona mediană a litoralului românesc al Mării Negre, la 30 km de Constanța și 13 km de Eforie Sud.

Costinești este considerată stațiunea tineretului, fiind destinată turismului de tineret încă de la începuturile sale, când, în 1949, a fost amenajată aici prima tabără de copii. In anii care au urmat, baza turistică a fost construită special pentru acest tip de turism.

1. 2. Panoramă, plaja Costinești

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche, apoi stânga pe DC 6, drum asfaltat.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia. (www.infofer.ro)

Olimp

Olimp este situată pe țărmul Mării Negre, la 7 km nord de orașul Mangalia, faleza înaltă oferind o panoramă splendidă asupra Mării Negre.

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche, apoi stânga pe DJ 39B sau DJ 39C.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia. (www.infofer.ro)

Plaja stațiunii Olimp are două caracteristici: cea din partea de sud spre Neptun este o plajă îngustă, mărginită de o faleză destul de înaltă cu apă curată și aglomerată, cu intrarea în apa puțin pietroasă și partea din nord este mai lată dar este fragmentată de numeroase golfulețe artificiale.

1. 2. Panoramă, plaja Olimp

Situată în prelungirea stațiunii Neptun spre Nord, Olimp este una din cele mai solicitate stațiuni de pe litoralul românesc. Olimp a avut întotdeauna un aspect de stațiune occidentală dat în primul rând de arhitectura hotelurilor, a spațiilor comerciale, a cluburilor și teraselor existente care au transformat Olimpul în una din stațiunile cele mai frecventate de turiști. Faleza înaltă oferă o panoramă splendidă asupra Mării Negre iar plaja de la picioarele ei este aglomerată în tot timpul sezonului estival.

Club pe litoral

Neptun

Staţiunea Neptun este o destinaţie perfectă pentru petrecerea unor vacanţe de vis. Plaja întinsă, presărată cu nisip fin este un loc ideal pentru verile calde.

Neptun este cunoscut şi pentru tratamentele reumatismale degenerative, inflamatorii şi diartritice, boli ale sistemului nervos periferic şi dermatologice, precum şi tulburări respiratorii.
Printre posibilităţile de agrement se numără un cinema în aer liber, Teatrul de Vară, Bazarul Neptun, debarcaderul, terenurile polivalente de sport, două terenuri de minigolf, un parc de distracţii, facilităţile pentru sporturi nautice şi un sat de vacanţă. Restaurantele oferă o bogată varietate de preparate culinare autohtone, specialităţi din peşte şi programe folclorice. Există posibilităţi diverse de practicare a sporturilor nautice pe mare sau pe lacul Neptun.

1. 2. Panoramă, plaja Neptun

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanţa - Vama Veche, apoi stânga pe DJ 39C.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanţa - Mangalia. (www.infofer.ro)

Jupiter

Jupiter este o stațiune estivală aflată în extremitatea sud-estică a României, pe țărmul Mării Negre, la 5 km nord de orașul Mangalia, căruia îi este integrată din punct de vedere administrativ.

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche, apoi stânga pe DJ 39D.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia. (www.infofer.ro)

Jupiter este o stațiune micuță, situată într-un cadru natural pitoresc, reprezentat de o faleză întinsă, un lac (Tismana) și o pădure de mesteceni (Comorova). Astfel, datorită așezarii sale este recomandată atât pentru petrecerea unui sejur relaxant, cât și pentru urmarea unor tratamente. Factorii naturali de cura sunt: apa Mării Negre, climatul maritim, bogat in aerosoli salini și rezervele de nămol de turbă.

Plaja stațiunii Jupiter are în jur de 1 km lungime și se află în continuarea plajei din Neptun. Plaja este destul de lată și are nisipul fin. Plaja este fragmentată de numeroase golfulețe și diguri transversale care dau un aspect dantelat acestei porțiuni de litoral.

1. Panoramă, stațiunea Jupiter
2. Parc

Cap Aurora

Stațiunea Cap Aurora are un farmec deosebit în cadrul stațiunilor litoralului românesc. Cap Aurora are o poziție particulară care îi conferă un farmec unic pe litoralul românesc.

Plaja din Cap Aurora are un ușor aspect fragmentat datorită numeroaselor golfulețe și vegetației.Turiștii cazați aici coboară de la hotel direct pe plajă. Aceste aspecte cât și arhitectura unică de pe litoralul românesc a hotelurilor de aici au făcut ca această micuță stațiune să fie asaltată mulți ani la rând de turiști.

1. 2. Panoramă, plaja Cap Aurora

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța -Vama Veche, apoi stânga pe DJ 39D, după Jupiter.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia. (www.infofer.ro)

Este situată pe o peninsulă cu aspect de promontoriu care iese în mare spectaculos în contrast cu nota dominantă a litoralului nostru de întindere netedă fără golfuri și peninsule. Aceasta mică peninsulă prezintă o faleză fragmentată în numeroase golfulețe mici, mărginite de diguri de protecție.

Cap Aurora se întinde între Jupiter (1 km) și Venus (1 km) la circa 5 km de Mangalia.

Venus

Stațiune balneoclimaterică estivală, așezată între Saturn și Cap Aurora, Venus se află pe latura sudică a golfului Aurora, la 3 kilometri de Mangalia.

Dezvoltată ca stațiune balneară, aici se pot urma tratamente bazate pe factori naturali specifici litoralului nostru: apă de mare, nămol, aerosol, ape minerale sulfuroase.

Venus este o stațiune relativ nouă (1972), elegantă și primitoare, nu foarte aglomerată pe timpul verii, ceea ce asigura turiștilor un sejur liniștit și relaxant. Stațiunea dispune de o plajă naturală largă și este fragmentată de numeroase golfulețe. Lungimea plajei este de 1,2 km și o lățime variabilă, de până la 200 metri. În partea de nord, învecinată cu plaja de la Cap Aurora, pe o mică porțiune, intrarea în apă este relativ dificilă făcându-se printre pietre - aceasta este o zonă preferată de cei care caută liniște și intimitate.

Partea din sud a plajei se învecinează cu plaja Saturn și este mai lată, aceasta fiind plaja cea mai populată de turiștii cazați în Venus.

Plaja are un nisip fin și acolo izvorăsc ape minerale sulfuroase hipotermale, captate și utilizate pentru dușuri amenajate.

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche, apoi stânga pe DJ 39C, după Jupiter și Cap Aurora.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia. (www.infofer.ro)

1. Panoramă, plaja Venus
2. Peisaj din stațiune

Saturn

Situată în extremitatea de sud-est a României, pe țărmul Mării Negre, în imediata apropiere a Mangaliei (1 km), Saturn are plaja cea mai largă de pe litoralul românesc.

Pe lângă posibilitățile de agrement stațiunea dispune de 21 de izvoare termale sulfuroase recomanate în tratarea bolilor digestive și reumatice.

Cele 4 golfuri ale stațiunii care-i dau un farmec aparte, sunt protejate de 5 diguri în formă de T. Partea dinspre nord (spre Venus) are o lungime de aproximativ 2 km și o lățime de 100 – 150 metri. Pe toată lungimea plajei intrarea în apă este lină.

Stațiunea balneoclimaterică cu funcționare în perioada estivală are un climat maritim, apa mării și plaja cu nisip fin fiind factorii de cură care recomandă stațiunea pentru tratament.

Pentru turiștii cazați în Mangalia, este cel mai potrivit loc de distracție nocturnă dar și pentru plajă. Posibilitățile de agrement includ practicarea diferitelor sporturi nautice (plimbări cu barca și hidrobicicleta pe mare,sky-jet-ul), petrecerea timpului în numeroasele grădini de vară, terase, restaurante, discoteci, vizitarea obiectivelor turistice din Orașul Mangalia aflat în vecinătatea sudică a stațiunii.

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche apoi stânga pe str. Lavrion și dreapta pe str. Greenport.

Căi de Acces Feroviar

- Linia Constanța - Mangalia. (www.infofer.ro)

1. Panoramă, plaja Saturn
2. Plaja Saturn

Noaptea pe plajă

spre Dervent

NEGRU VODĂ

LUNCAVIŢA - TULCEA - BABADAG - ISTRIA - CONSTANŢA - **NEGRU VODĂ**

Mândri de România

Cetatea Callatis

Situată pe teritoriul municipiului Mangalia, între Sanatoriul balnear, Casa de Cultură, strada Constanţei, Geamie şi intrarea în portul comercial, a fost întemeiată de coloniştii greci veniţi din Heracleea Pontică, în secolul al IV - î.e.n.

S-a dezvoltat pe locul unei aşezări getice ce purta denumirea de Acervetis sau Cerbetis şi a cunoscut o extraordinară dezvoltare economică, socială, politică şi culturală, funcţionând după modelul cetăţilor state din sudul egeean.

În jurul său au fost construite ziduri puternice şi instalaţii portuare, iar în interior s-au ridicat temple, edificii publice şi monumente.Cetatea a intrat sub dominaţie macedoneană, eliberându-se de sub aceasta abia în anul 281 I. Hr.

A fost cucerită de către romani în timpul celui de al II - lea război contra aliaţiilor pontici. Cele mai importante vestigii, descoperite pe teritoriul Callatisului, sunt: zidul construit în vremea romană târzie; în partea de nord - est basilica (secolul V e.n.), compusă din trei părţi: basilica propriu-zisă, atrium-ul şi palatul, se presupune că este opera unui arhitect sirian; pe o suprafaţă de 1.000 mp au fost descoperite elemente de urbanism, aparţinând civilizaţiei romano - bizantine, mai exact cartierul sudic al Callatisului; complex funerar de mari dimensiuni: mormânt şi o construcţie rectangulară; un edificiu termal.

A fost declarată monument istoric de interes naţional.

Căi de Acces Rutier

- Str. Constanța care coincide cu DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche care traversează orașul în direcția Vama Veche.

1. 2. Ruinele cetății Callatis

Biserica Sf. Gheorghe

Construită între 1914-1925, în stil brâncovenesc, biserica prezintă o deosebită pictură interioară executată de către pictorul Nicolae Tonitza, finalizată în 1934.

1. Biserica Sf.Gheorghe
2. 3. Detalii ale picturilor din biserică

Căi de Acces Rutier

- Str. Mihai Viteazul nr. 3, dreapta de pe DN 39/ E 87, orașul Mangalia.

Pictura frescă a fost restaurată în 1977.

În 1914 se pune piatra fundamentală la temelia edificiului, dar lucrările sunt întrerupte în timpul primului război mondial.

Geamia Esmahan Sultan

Situată în centrul municipiului Mangalia, este ctitorită de Esmahan Sultan, fiica sultanului Selim al II-lea şi dată în folosință în anul 1524.

Are un stil aparte față de construcțiile de cult turceşti din Dobrogea, intrarea în geamie fiind precedată de o verandă acoperită.

Curtea geamiei adăposteşte o serie de morminte a unor personalități ale vremii cum ar fi cel al lui Mehmed Paşa, pe al cărui mormânt se află o piatră funerară ce îl reprezintă.

După 1989 moscheea a fost reamenajată cu ajutorul Primăriei Municipiului Mangalia. În perioada comunistă instituția de cult a fost neglijată, iar cimitirul nu mai era delimitat de niciun fel de gard.

La câțiva ani după Revoluție, mormintele turceşti, vechi de peste 300 de ani, precum şi moscheea propriu-zisă, au fost recondiționate, iar curtea a fost împrejmuită cu un gard înalt. Comunitatea turco-tătară numără la Mangalia, în prezent, mai bine de 3.000 de credincioşi musulmani.

La construcția moscheii s-a folosit piatră luată din zidurile cetății Callatis. Fântâna rituală, aflată în curtea geamiei, a fost construită cu piatră provenită dintr-un vechi mormânt roman.

Căi de Acces Rutier

- Pe str. Oituz, stânga de pe DN 39/E 87, oraşul Mangalia.

1. 2. Geamia Esmahan Sultan

Vama Veche

Vama Veche reprezintă o localitate mică, situată la câțiva km sud de 2 Mai, a devenit în ultimele sezoane de vară un loc foarte căutat datorită atmosferei nonconformiste.

Aproape de țărm se află epava unei foste nave africane eşuate în anii '60, această epavă fiind una din atracțiile localității.

În decursul anilor această epavă a fost folosită ca țintă de către Marina Militară.

Începând cu anul 2010 epava se află într-o stare foarte avansată de degradare.

Aici se desfăşoară anual, începând din anul 2003, festivalul de muzică rock numit Stufstock.

1. 2. Panoramă, plaja Vama Veche

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 Constanța - Vama Veche.

Peştera Limanu

Localizată în comuna Limanu, la 5 kilometri de Mangalia, în apropiere de Vama Veche, cu o suprafață de 1, 00 ha, cunoscută ca una dintre cele mai mari peşteri, Limanu a fost numită deseori peştera fără capăt.

Este o peşteră freatică dezvoltată în calcare stratificate orizontal. Straturile orizontale au fost fragmentate de un sistem regulat de fisuri verticale.

Este compusă din coridoare lungi, întortocheate, cu pereții şi tavanele cioplite drept, dar şi din camere a căror funcționalitate pare a fi bine determinată: întâlnim două camere altar, oase încastrate în pereții peşterii, unele dintre ele neputand fi explicate nici până azi, obiecte de ceramică geto-dacice, romane sau grecești, atestând faptul că acolo au locuit de-a lungul timpului populații din ere şi culturi diferite, simboluri şi desene ce redau viața şi portul oamenilor.

Peştera este interesantă din punct de vedere biospeologic. Există o faună de nevertebrate bogată a cărei principală sursă de hrană o constituie acumulările de guano de la coloniile de lilieci care se adăpostesc în peşteră mai ales iarna.

La intrare în peşteră se găseau picturi desenate pe tavanul peşterii şi chipuri cioplite în piatră. De asemenea, la 35 de metri de la intrare, trei figuri umane stăteau impunător, sculptate pe un bloc mare de piatră. Din păcate, cu greu se mai pot distinge astăzi, fiind distruse de timp sau acte de vandalism.

Căi de Acces Rutier

- DN 39/E 87 apoi se ia pe DJ 391B, direcția Limanu, se trece de localitatea Limanu şi peştera se găseşte pe partea dreaptă.

1. Interior Peştera Limanu
2. Detaliu interior Peştera Limanu

Rezervația mixtă Pădurea Hagieni

Pe partea stângă a şoselei Mangalia-Albeşti, în dreptul km.10 se ramifică un drum asfaltat, unde se află Rezervația Pădurea Hagieni.

Rezervația are valoare botanică şi zoologică, întinzându-se pe o suprafață de 392.9 ha. Peisajul, atât de deosebit de cel al litoralului situat la numai câțiva km, se remarcă prin valoroase piese ale patrimoniului natural dobrogean.

Se găsesc aici bălți cu vegetație acvatică şi palustră, stepe pietroase aflate în plin soare, coaste şi râpe de calcar, pâlcuri de arbuşti spinoşi, luminişuri cu vegetație de stepă şi păduri umbroase de diferite esențe, predominantă fiind însă o pădure naturală de tip submediteraneean.

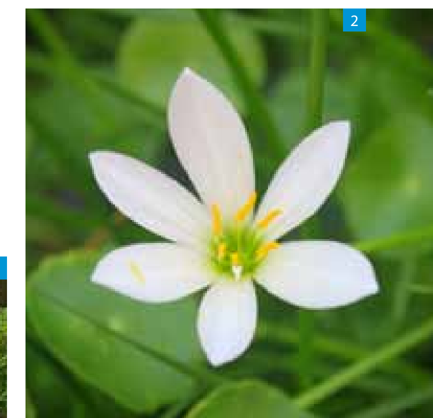
Rezervația forestieră Hagieni este alcătuită din 100 de hectare de stejari, cărpiniță şi poieni, iar la vest din 28 de hectare de văi stâncoase şi poieni cu specii de plante erbacee.

Pădurea este ocrotită din anul 1962, aici aflându-se numeroase specii de flori ocrotite precum vioreaua, brebenelul, brânduşa aurie, zambila, stânjenelul, bujorul, coada şoricelului, iasomia.

Căi de Acces

- Pe DJ 391B şi la intersecția cu DJ 391 se face stânga şi se continuă drumul până în comuna Albeşti, rezervația este situată la est de comună.

1. Pădurea de stejar
2. Iasomia
3. Pădurea submediteraneană

Pereții calcaroși de la Petroșani

Rezervația situată pe teritoriul administrativ al comunei Deleni, în satul Petroşani, a fost declarată monument al naturii de tip geologic.

Cu o suprafață totală de 8,07 ha sunt compuşi din depozite cretacice, în care se remarcă prezența conglomeratelor şi resturilor de fosile impresionând prin aspectul rezultat în urma acțiunii agenților externi, flora fiind formată din plante rare, xerofile şi calcifile.

Căi de Acces

- DJ 391 apoi se continău ruta după localitatea Viroaga cu DJ 391A în direcția Șipotele, Șipotele se ia pe DJ 307 până în comuna Deleni apoi stânga pe DN 3 şi dreapta pe drum comunal.

1. Detaliu Pereții Calcaroşi

Vegetație xerofilă

Monumentul Tropaeum Traiani-Adamclisi

Tropaeum Traiani este unul dintre cel mai importante monumente antice de pe teritoriul României. A fost ridicat de împăratul Traian în anul 109 p.Chr.

Monumentul a fost ridicat pentru a comemora victoria românilor în luptele care s-au dat pentru cucerirea Daciei şi poartă inscripția cu numele soldaților căzuți în acele lupte.

Este alcătuit dintr-un soclu cilindric, care are la bază mai multe rânduri de trepte circulare, iar la partea superioară un acoperiş conic, cu solzi pe rânduri concentrice de piatră, din mijlocul căruia se ridică suprastructura hexagonală. La partea superioară se află trofeul bifacial, înfățișând o armură cu patru scuturi cilindrice. La baza trofeului se află două grupuri statuare care conțin fiecare reprezentarea trupurilor a trei captivi.

Peste acoperişul tronconic din solzi mari de piatră aşezat pe o bază hexagonala s-a aflat trofeul, înalt de 10,75m. Tot pe monument s-a găsit şi o inscripție, care s-a păstrat fragmentar, dedicată zeului Marte Răzbunătorul.

Ansamblul, din care făcea parte monumentul, mai cuprindea un altar funerar, pe ai cărui pereți se aflau înscrise numele celor aproximativ 3.800 de soldați romani căzuți probabil în lupta de la Adamclisi, şi deasemenea un mausoleu, cu trei ziduri concentrice, în care se pare că a fost înmormântat comandantul (praefectus castrorum), care, cu prețul vieții sale, a decis victoria din anul 102.

Căi de Acces Rutier

- DN 3 în direcția Ostrov.

1. Monumentul Tropaeum
2. Ruine din împrejurimi

Mănăstirea Dervent

Se află la aproximativ 20 de kilometri de frontiera cu Bulgaria, venind dinspre Ostrov, pe un deal de unde pot fi admirate apele sclipitoare ale Dunării, în vremuri ferite de inundații.

Piatra de temelie la construcția lăcaşului de cult a fost pusă la 5 iulie 1936. Tradiția acestei Sfinte Mănăstiri ne spune că pe malul drept al Dunării, la numai 2 km. de mănăstie, a existat o cetate antică romană cu numele de Dervent, nume care înseamnă lagăr sau garnizoană romană dar şi vad de trecere sau trecătoare în limba turcă.

Construcția bisericii s-a finalizat în 1942, an în care a fost sfințită cu hramul" Sf.Parascheva". Edificiul se încadrează stilului bizantin şi are 3 altare.

Paraclisul din stânga cu hramul "Înălțarea Sfintei Cruci"adăposteşte una din crucile tămăduitoare, iar cel din dreaptă este închinat "Sfântului Mare Mucenic Gheorghe". Un al patrulea mare hram al mănăstirii este "Izvorul Tămăduirii", numele vine de la izvorul ce se află la 200 de m de lăcaş, despre ale cărui ape se spune că au puteri tămăduitoare.

Totuşi, aşezământul cunoscut drept Mănăstirea Dervent este o ctitorie a monahului Elefterie Mihai şi a fost ridicată pe locul unui cimitir creştin. Biserica, în formă de cruce, a fost construită după planurile arhitectului N. Săvulescu.

Căi de Acces Rutier

- DN 3 în direcția Ostrov şi după intersecția cu drumul comunal către satul Galița se face dreapta către Mânăstire.

1. Panoramă dinspre Ostrov
2. Mănăstirea Dervent

Recomandări culinare

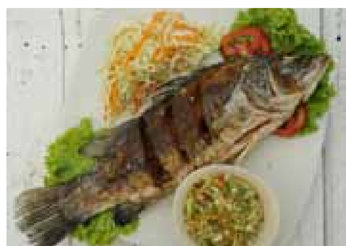
Puternic influențate de faună, climă și de bucătăria orientală, mâncărurile specifice regiunii Dobrogea sunt ușoare, gustoase, preparate cu ajutorul untdelemnului, untului sau margarinei.

Având la bază carnea de pește, de oaie și vânatul, în mod special, mâncărurile dobrogene sunt cunoscute pentru gustul lor special și deosebit de bun, concurând cu alte bucătării tradiționale.

Bucătăria dobrogeană, de-a lungul timpului, a împrumutat din obiceiurile orientale, devenind astfel fină și delicată.

În bucătăria dobrogeană se folosește mult iaurtul, laptele bătut și brânza telemea, atât ca atare cât și în pregătirea mâncărurilor. Salatele din legume proaspete asezonate cu ouă, brânză și smântână nu lipsesc din niciun meniu dobrogean.

Ciorbele se acresc cu borș, zeamă de varză, dar și oțet, fiind bogate în legume, iar sosurile se obțin din legume înăbușite peste care se pune făină dizolvată în apă, supă de oase și pastă de tomate.

Dintre mâncărurile dobrogene amintim niște preparate din pește:

Pește umplut cu varză (crap/caras, varză dulce/murată, roșii, ceapă uscată și ceapă verde, ardei gras/capia/gogoșar, coriandru, dafin, piper, sare, cimbru, suc de roșii, vin alb și mărar),
Ciorbă storceac cu chefal (chefal, cartofi, varză, dovlecel, ardei gras, ceapă, roșie, sare, borș),

Pește la proțap,
pește marinat (pește, morcovi, ceapă, piper, oțet, apă, untdelemn, dafin) și exemple de rețete delicios de dulci:

Deserturi dobrogene:

Nalangate sau gogoși de Dobrogea (iaurt, ouă, zahăr, făină, bicarbonat de sodiu, esență de lămâie sau vanilie)
Plăcinta dobrogeană (apă, untdelemn, sare, drojdie, făină, brânză dulce, ouă și sare).

Bucătăria dobrogeană nu poate fi separată de preparatele cu specific turcesc, printre acestea fiind:

Șașlâc (pulpă de miel, cepe, lămâie, ulei de masline, usturoi, oregano, sare, piper),
Șiș kebab (pulpă de miel, ardei verzi, roșii, ceapă, dovlecei, ciuperci, usturoi, supă, ulei de măsline, măghiran, pătrunjel, sare și piper),
Musaca dobrogeană (cartofi, carne macră, morcov, ceapă, ouă, smântână, bulion, pesmet, untdelemn, pătrunjel, sare, piper), alături de delicioasele
Sarailii sau baclavale (făină, ouă, iaurt gras, untdelemn, miez de nucă, zahăr, amidon alimentar, apă și lămâie).

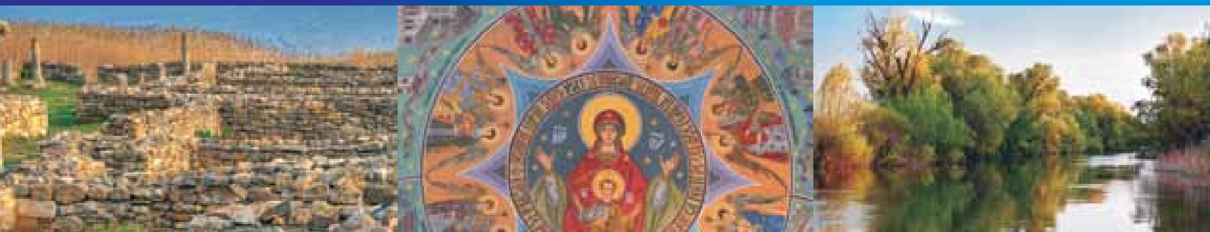

CUPRINS

Far vechi în Mangalia

www.prindobrogea.info
www.aptro.ro

Dobrogea te surprinde cu fiecare pas pe care îl faci pe teritoriul ei. Este plină de istorie şi cultură, pentru că toate civilizaţiile care au trecut peste ea şi-au lăsat amprenta şi au îmbogăţit-o cu specificul lor. Se vede că le-a plăcut aici şi au vrut să rămână, drept pentru care au construit cetăţi şi oraşe, biserici sau geamii, tot ceea ce le trebuia ca să aibă un trai tihnit pe nişte meleaguri de vis.

Contrastele Dobrogei izbesc călătorul şi îl aduc într-o lume ce merită să fie descoperită. Peisaje austere dar spectaculoase lasă locul într-o secundă vegetaţiei luxuriante, apa abundentă înconjoară dunele de nisip, peşti de apă dulce iau câte o gură de sare atunci când ajung în mare, înainte de a se odihni în pliscul unui pelican. Nu sunt multe ţinuturi în lume care să se poată lăuda cu aşa ceva.

Şi ce este cu adevărat deosebit la Dobrogea este că suprafaţa ei se modifică în fiecare zi. Pentru că Delta Dunării creşte cu 17 metri în fiecare an iar pe de altă parte Marea Neagră muşcă din ţărm atât cât crede ea de cuviinţă ca să se împace cu pierderea în favoarea deltei.

Totul te îndeamnă să mai cauţi şi alte minunăţii şi chiar dacă accesibilitatea nu-i tocmai punctul forte al atracţiilor sale, e bine sa faci un efort şi să ajungi acolo unde ţi-ai propus, pentru că profesioniştii îţi recomandă să vizitezi Dobrogea.

Pentru toate astea şi multe altele, sperăm ca veţi fi, la fel ca noi,

“Mândri de România”.

Cristian Petrescu
Preşedinte APTR

Ministerul Dezvoltării Regionale şi Turismului
Autoritatea de Management pentru
Programul Operaţional Regional 2007-2013
Strada Apolodor Nr. 17, sector 5, Bucureşti
Tel.: 0372 111 409, E-mail: info@mdrt.ro
www.mdrt.ro

Direcţia Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
Organismul Intermediar pentru Turism
Bd. Dinicu Golescu Nr. 38, sector 1, Bucureşti
Tel.: 0372 144 000, Fax: 0372 144 001

Asociaţia Profesioniştilor de Turism din România
Str. Cobâlcescu Grigore, nr. 9, sect. 1, 010191, Bucureşti
Tel.: +(4021) 311 4927, Fax: +(4021) 316 2281
www.aptro.ro

Investim în viitorul tău!
Proiect selectat în cadrul Programului Operaţional Regional şi co-finanţat de Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională

Drumul vechilor cetăţi dobrogene
Asociaţia Profesioniştilor de Turism din România
Septembrie 2011